NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

10. JAARG. NO 45. | SHEBOYGAN, WISCONSIN 14 DECEMBER 1859. | GEHEEL NO. 513.

De Nieuwsbode,

verschijnt op WOENSDAG van iedere week.

A. POTT, Uitgever.

Voorwaarden van Inteekening,

$ 2,00 per jaar, stiptelijk in *Vooruitbetaling.*

Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing.— Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 5 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing $1. Voor 5 regels of minder 0 50. Voor elke volgende plaatsing 0 25. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 25 Cents.

Toezendingen franco.

The Nieuwsbode

is published on WEDNESDAY of each week by

A. POTT, Proprietor.

ADVERTISING

at the usual rates.

... in all its branches, in the ... English languages, correctly and neatly executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM den 9 November. Van den 20 September tot den 8 November zijn te Delft 194 personen door de cholera aangetast, en daarvan 118 overleden, en 67 hersteld; zoodat in behandeling bleven 9 lijders. In October jl. zijn daar 187 personen overleden, tegen 34 in dezelfde maand van het vorige jaar.

— Sedert 1816 zijn er door het *Nederlandsch Bijbelgenootschap* uitgereikt ruim zevenhonderd een en veertigduizend driehonderd en zeven en vijftig bijbels, te weten: 12,174 bijbels, 2598 nieuwe en 487, 867 nieuwe Testamenten. Van het Javaansch nieuw Testament werden 20,000 exemplaren gedrukt.

— Door mevr. de wedw. v *Gennep*, te Rotterdam, zijn talrijke legaten besproken, als aan de Ned. Ger. diakoniescholen te Rotterdam ƒ 19, 000 2½ pCt., aan de kleine diakonie scholen aldaar ƒ 10,000, aan 't Ger. burger weeshuis ƒ 12, 000, aan de Ned. Ger. diakonie armen ƒ 30,000, tot vermeerdering van 't traktement der predikanten ƒ 18,000, voor de Waalsche gem. ƒ 2000, 't Ned. Zendelinggenootsch. ƒ 8000, 't Ned. Bijbel gen. ƒ 6,000, alles 2½ pCts; voor noodlijdende kerken ƒ 2,000, voor 't wek. fonds van predik. te Rotterdam ƒ 2,000, voor 't vrouwen Zendelinggenootsch. ƒ 1,000, voor Mettray ƒ 1,000, voor 't traktaatgen. ƒ 500, voor 't genootsch. voor vrouwen door vrouwen ƒ 500, voor 't Inst. van doofst. te Groningen ƒ 300, voor de Israël. armen ƒ 3000, 't Israel. weeshuis en de inrigting voor zieke en oude israel. ieder ƒ 300.

— Door wijlen den heer *Klasner*, te 's Bosch, is o. a. vermaakt aan de diakonie der Herv. ƒ 1000, aan de armen der Herv. gem ƒ 500, aan 't Geref. weeshuis ƒ 1000, aan 't R K. weeshuis ƒ 500, en aan de Israel. armen ƒ 500.

— Men schrijft uit Dokkum, dat levende have aldaar op den jongst gehouden marktdag tot nooit gekende hooge prijzen werd verkocht. De som, ten vorigen jare noodig om drie kalveren te koopen, werd nu gevraagd voor een.

Men meldt, dat 2000 Friesche kalveren dezer dagen Dalfsen passeerden, cours zettende naar Hongarije

Duur gekocht, zullen zij door de kosten van onderhoud, vervoer en geleide hunnen eigenaars op eene zeer aanzienlijke som te staan komen.

GRONINGEN den 11 November. Men schrijft ons uit *Winschoten*:

Voor den ram van de wedw. KUIPERS, te *Blijham*, die op de Landhuishoudkundige tentoonstelling bij het congres alhier, den afgeloopen zomer gehouden, in bekroond geworden, is alsnu de som van vijf en dertig gulden geboden. doch genoemde landbouwersche is van plan, het monsterdier dezen winter te mesten en het den aanstaanden zomer nog weder te doen weiden, om het z o tot eene buitengewone vetheid en zwaarte te brengen.

— Als een voorbeeld, dat op sommige plaatsen in de provincie Drenthe de heivelden voor spoedige ontginning vatbaar zijn. kunnen we van *Nieuw Dordrecht* berigten, dat de molenaar R OOSTING, te *Zuidbarge*, met eene behoorlijke bemesting, aardappelen heeft gepoot in gronden. die met mei 1859 nog heideveld waren, terwijl de aardappelen, wat kwaliteit betreft, niets te wenschen overlaten. Als eene bijzonderheid moeten we hierbij voegen, dat er zich een stam onder bevond, waaraan 250 aardappelen waren gegroeid waaronder 70 kleinen, 50 poters en 120 eetaardappelen.

— In de *Prov. Dr. Courant* lezen wij het volgende uit 's Rijks Gesticht *Ommerschans* den 6 nov.

De volgende moedige daad, door een jongetje van dertien jaren alhier verrigt, zal wel een plaatsje in uw geacht en alhier veel gelezen blad waardig worden gekeurd.

Op zondag den 6 dezer, eenige kinderen van ambtenaren langs het gesticht wandelende, geraakte het 16jarige zoontje van den aanlopziener S . . . . , door den sterken wind als het ware voortgeweept, in de om dat gesticht vrij diepe gracht. Onmiddelijk en zonder aarzelen neemt het 13jarig zoontje van den aanlopziener M . . . . een koen besluit, springt in de gracht en redt den drenkeling misschien van een gewissen dood. Te meer is dit te bewonderen, daar dit te tweede gereddde in een jaar is, die aan dezen onverschrokken en moedigen knaap naast God het leven heeft te danken. Moge dan al geen zilver of goud zijne belooning worden, al jong heeft hij toch aanspraak op de dankbaarheid der ouders, wier kinderen hij met zooveel liefde en eigen gevaar aan hen terug gaf. Zijn voorbeeld is prijzenswaardig en beschaamt menig volwassene.

AMSTERDAM den 10 November. Men zal zich welligt herinneren, dat het fransche gouvernement bij de spaansche regering dezer dagen heeft aangedrongen op de voldoening eener vordering van 100 millioen, met de daarop verschenen renten sedert 1828, wegens de toen voor Spanje door Frankrijk gemaakte kosten.

Van goederhand vernemen wij, dat deze zaak thans te Madrid tusschen partijen geregeld is met dien verstande, dat, in plaats van de verlangde som, door Spanje in eens af aan Frankrijk zullen worden vergoed 60 millioen, betaalbaar in 3 pCt. uitgestelde schuld (nu 1¾ pCt.) van 1857.

Spoedig zal zich dus waarschijnlijk de gelegenheid opdoen, dat onze landgenooten hunne voorraad spaansche artikelen kunnen vergrooten! Men wachte zich voor schade!

AMSTERDAM den 7 November. Alhier zijn in de afgeloopen week 9 melkverkoopers tot 3 dagen cellulaire gevangenis en ƒ 8 boete veroordeeld, omdat zij onder de melk putwater hadden gemengd, in strijd.

— Wij vinden in het alhier verschijnend *Tijdschrift voor Geneeskunde* melding gemaakt van de volgende niet onbelangrijke waarneming, te Utrecht gedurende het heerschen der cholera aldaar gedaan:

Sinds den 6 Sept. tot 19 Oct. zijn binnen Utrecht 279 personen door cholera aangetast. De verhouding van hen, die genezen zijn, tot die der dooden is ongunstiger dan in de epidemie van 1848 en 49; ietwat gunstiger dan in de latere epidemien. Hiervan echter een geregeld en juist verslag te leveren, moet voor lateren tijd bewaard worden.

Deze 279 personen woonden in 193 woningen, wier wijknummer ten stadhuize is opgegeven. 9 er van echter in schuiten of niet met het wijknummer opgegeven huizen. Van deze 193 woningen waren er 113 in vroegere epidemien reeds aangetast, sommige waren nooit vrij gebleven. Hierbij moet echter opgemerkt worden, dat sommige wijknummers voor een geheel buurtje of slopje gelden. Bijzonder ongunstig is hier de verhouding voor de vier buitenwijken der stad, daar in deze van 50 aangetaste woningen of slopjes er 36 reeds vroeger waren aangetast. In deze buitenwijken vindt men dan ook de meeste modderslooten, mestvaalten en varkenshokken. De buitenwijk M, aan het benedeneinde der stad, is weder de erg geteisterde en in deze verhouding de ongunstigste; van de 32 woningen toch, waarin zich de ziekte vertoond heeft, waren er 22 reeds vroeger aangetast. Van de ook zeer ongunstig aangeteekende wijk C, echter binnen de stad, waren van de 47 slechts 28 vroeger aangetast.

Deze opgaven, die van het hoogste belang zijn om de oorzaken der ziekte op te sporen, dankt men aan het idee van den heer *W. A. Boers*, eerste kommies ter secretarie, die reeds in 1832 bij elk geval het wijknummer opteekende en daarmede steeds is voortgegaan.

— Men schrijft d.d. 4 Nov.: Sinds het onlangs alhier losgebarsten onweder, is de gezondheidstoestand als het ware plotseling verbeterd. Het getal overledenen, in de voorlaatste week nog 63, is, volgens de opgave van den burgerlijken stand, in de laatste week slechts 19.

In de maand October 11 zijn binnen de gemeente Leiden overleden 472 personen en geboren 118 kinderen. Op den 28 Oct. bleven in behandeling, als door de cholera aangetast, 18 personen; sedert bijgekomen 8, hersteld 11, overleden 4; blijven alzoo in behandeling 11 personen.

— Uit Gouda wordt gemeld, dat den 11 dezer zekere *Pieter Pijnacker*, arbeider, wonende in de gemeente Reeuwijk, gearresteerd is, ter zake van den onlangs aldaar gepleegden moord van vrouw *Vergeer*. Ten huize van den gearresteerde zijn de gestolen gouden en zilveren voorwerpen gevonden, en men verzekert, dat hij ook bekend heeft, den moord gepleegd te hebben.

— Men schrijft uit Hoorn, d.d. 13 Nov. Een knaap van 17 jaar alhier, door zijn vader met straf gedreigd, had de vermetelheid zich door ophanging van het leven te willen berooven. Gelukkig ontdekte men spoedig zijn voornemen, sneed hem af en bragt hem weder tot het leven terug. Zonderling is het, dat hij na zijn bijkomen, zich van het gebeurde niets wist te herinneren.

GRONINGEN den 16 November. Op de veemarkt te Leer, den 2 dezer, waren ongeveer 9000 runderen aangevoerd. De handel was levendig in vette koeijen en ossen. Vele pruissische veehandelaren waren tegenwoordig. Den volgenden dag werden vele van de schoonste dieren met den trein naar het buitenland vervoerd.

— Den 2 November kwam eene jonge dame uit Silezie met den brunswijker trein in Hannover en nam haar intrek in een logement. Oogenschijnlijk verscheen zij vrolijk aan de table d'hote en bezocht 's avonds den schouwburg. Des nachts hoorde een vreemdeling in hare kamer stenen, zonder verder daar op te letten; des morgens vroeg hoorde de logementhouder een val, en ziet, de jonge dame had zich van de tweede verdieping uit het raam gestort en werd met een gebroken arm van de straat opgenomen. 's Nachts had zij reeds beproefd zich de polsader af te snijden en een doek in den mond gedaan, om niet te schreeuwen. Een gordijnkoord, dat zij van het venster had genomen, was nog om haar hals geslingerd. Een afscheidsbrief, dien zij afgezonden had, was even voor en na het diner geschreven. De reden, die haar tot deze daad drongen, was, zooals zij zeide, geldeloosheid, maar men denkt, dat de hoofdoorzaak is, dat zij reeds lang een engagement als tooneelspeelster gezocht en nog niet gevonden had. De geneesheeren geven alle hoop op haar herstel.

MIDDELBURG 14 November. Door het hoofdbestuur der Maatschappij tot bevordering van landbouw en veeteelt in Zeeland, is heden een adres verzonden aan de tweede kamer der staten generaal, waarbij, onder overlegging van een afdruk van het ter zelfder zake reeds in julij 1856 ingediende adres, krachtig wordt aangedrongen op de afkoopbaarstelling der tienden. Daarom heeft men met groote belangstelling de wederindiening vernomen van het daartoe strekkend wetsvoorstel, bij de tweede kamer in der tijd met aanzienlijke meerderheid aangenomen, maar door de eerste kamer verworpen. Acht het hoofdbestuur dat door de aanneming in der tijd, reeds ten aanhoore der natie als de overtuiging der volksvertegenwoordiging is uitgesproken, dat die afkoopbaarstelling der tienden in het algemeen belang wenschelijk en noodzakelijk is, en de daartoe voorgestelde middelen aannemelijk zijn,—het acht tevens de wederindiening van het voorstel een gepast en grondwettig middel om het gewenschte doel te bereiken.

— Donderdag werd bij Ooltgensplaat het schip De goede hoop genaamd, laatstelijk van Dordrecht naar Zierikzee bestemd, geladen met hout, tweemaal op en van de Galateplaat geworpen, met verlies van ankerspil Eindelijk werd het zeer lek op het strand geslagen, terwijl een drietal pompen het niet lens konden houden. Het vaartuig is met behulp van paarden en manschap met de equipage binnen de haven getrokken. Ook het vlot, dat achteraan sleepte is met veel moeite behouden.

— Men leest het volgende in Le Nord:

Sedert eenigen tijd had men in het museum te Lyon een jong soldaat opgemerkt, die zich daar in zijne vrije oogenblikken bezig hield met de stukken van beroemde meesters te bestuderen. Terwijl hij nu onlangs bezig was, met de laatste hand te leggen aan eene wel uitgevoerde copie van een der voornaamste aldaar aanwezige schilderijen, naderde hem eene onbekende dame, die met eene bijzondere belangstelling een gesprek met hem aanknoopte, blijkbaar met het doel, om zijn smaak nader te leeren kennen. De jeugdige militair verhaalde haar, dat hij een kweekeling was van Horace Vernet, en bij de loting in dienst gevallen zijnde, zonder de middelen te bezitten om een remplacant te verkrijgen, het moedig besluit had genomen om alle pogingen in het werk te stellen, ten einde ook als soldaat zijne eenmaal opgevatte studie zoo krachtdadig mogelijk voort te zetten. De vreemdelinge bood hem daarop voor zijne schilderij een prijs, die zijne verwachting verre overtrof, met bijvoeging der belofte, dat zij zich voortaan ook verder aan hem zou laten gelegen liggen. Niet weinig verrast, verzocht de jeugdige kunstenaar in de meest beleefde termen, den naam zijner beschermster te mogen weten en kreeg tot zijne niet geringe verbazing ten antwoord: "Gij hebt uw stuk slechts te adresseren aan de koningin der Nederlanden."

En inderdaad, het was H. M. zelve, die op hare reis naar Nizza, bij het oponthoud te Lyon, den jeugdigen schilder dit vereerend bewijs van onderscheiding schonk. Men verzekert dat het H. M heeft behaagd, onmiddelijk de noodige maatregelen te nemen, ten einde hem in staat te stellen om zich verder uitsluitend aan de beoefening der kunst toe te wijden.

— Naar wij vernemen, zal aan den mond van de haven van het Nieuwe Diep eene batterij worden aangelegd; ook zou het plan bestaan, om eene batterij op de Horst te Texel aan te leggen. Voor het eerste werk zijn drie plannen, waaruit de minister te kiezen heeft. Naar men denkt, zullen deze twee belangrijke werken, die de haven en de reede van Texel moeten beschermen, in den loop van het volgende jaar tot stand worden gebragt.

— De Rotterdamsche courant meldt dat de cholera-epidemie in die gemeente nagenoeg als geweken kan worden beschouwd en dat het cholera ziekenhuis dan ook reeds in het begin dezer week zal worden opgeheven.

AMSTERDAM den 12 November. Op donderdag den 10 dezer werd het vaderland van een zijner uitstekenste geleerden beroofd. In den hoogen ouderdom van 84 jaren overleed hier terstede de oud hoogleeraar in de natuurkunde *Gerardus Vrolik*, sedert 1797 professor aan de Illustre school dezer stad. Hij was geboren te Leiden den 25 April 1775. Hij heeft tot in hoogen ouderdom het volledig gebruik zijner ligchaams-en zielsvermogens behouden, en wordt door allen, die het voorregt hadden hem te kennen, opregtelijk betreurd.

— In Zuylichen, bij Zalt-Bommel, heeft in twist, terwijl men wat veel had gedronken, een oom zijn neef met een mes gestoken, zoodat hij weldra den geest gaf.

LEEUWARDEN den 12 November. Het Provinciaal Geregtshof van Friesland heet heden middag, bij een zeer gemotiveerd arrest, den persoon van *IJ. B de Graaf* schuldig verklaard aan moord, en hem veroordeeld tot de straffe des doods, uit te voeren binnen Leeuwarden. Na de uitspraak van het vonnis heeft de heer president van het hof, jhr. mr. *H. M. Speelman Wobma*, eene treffende toespraak tot den veroordeelde gehouden, die echter weinig of geen indruk op hem scheen uit te oefenen, maar blijkbaar wel op het meerendeel van het publiek, dat in grooten getale de teregtzitting bijwoonde.

— Te *Bourtange* nam een jongetje van 11 of 12 jaren een geweer en verwijderde zich, om, zoo bij zeide, musschen te schieten. Buiten komende, legt hij aan en schiet zijn neef, mede een knaap van genoemde jaren, het linkeroor half af, zonder hem verder te beschadigen.

DORDRECHT, 13 November. In nieuw Loosdrecht vierde men dezer dagen eene gouden bruiloft, waarbij de vader van de bruid nog tegenwoordig was, zijnde ongeveer 99 jaren oud. Deze man is voor de derdemaal gehuwd, en heeft bij zijne eerste vrouw eene dochter en bij de beide laatsten geene kinderen gehad. Hij zag zich evenwel nu omringd door 17 kleinkinderen en 50 achterkleinkinderen.

— De *Grondwet* van Antwerpen meldt onder dagteekening van eergisteren het volgende: Gisteren was in het Koninklijk theater het gerucht in omloop, dat koning *Leopold*, om gezondheids of welligt om andere redenen, de kroon zou nederleggen of op het hoofd van den kroonprins overplaatsen.

DUITSCHLAND.

De brief van keizer *Napoleon* is te WEENEN evenmin als te Turijn gunstig opgenomen. Want dat de keizer nog altijd de herstelling der vorsten op den voorgrond stelt, wordt hem niet hoog aangerekend. Men weet te Weenen zeer goed, dat een sterk, onafhankelijk Sardinie in de fransche politiek niet past. Aan den anderen kant doet keizer *Napoleon* in Oostenrijks naam concessien, die men te Weenen niet goed denkt te keuren. Men wil daar niets weten van eene italiaansche provintie Venetie, noch van Mantua en Peschiera als bondsvestingen (Het *Journal des Debats* had dus, gesteld, dat dit laatste beweren juist is, gelijk, toen het vroeg, of de concessien in den keizerlijken brief in overeenstemming met de oostenrijksche regering voorgesteld en door deze aangenomen waren.)

Wegens de ontevredenheid, die in Hongarije hand over hand toeneemt, heeft de oostenrijksche Regering het geraden geoordeeld, om hare troepen in Hongarije te vermeerderen. De gewezen minister van politie, de heer *v. Hübner*, is uit Venetie weder naar Weenen ontboden.

— De onverwachte vertraging bij de onderteekening van het Zuricher vredes-traktaat zou dus bloot het gevolg zijn geweest van een verschil van meening van zeer ondergeschikt belang. Het kan zijn; doch zeker is het, dat er ook nog andere punten van verschil bestaan, dan die op zich self vrij onnoozele herleidings-kwestie, en even zeker schijnt het, dat de uitnoodigingen tot het houden van een congres niet kunnen verzonden worden, zoolang die andere bezwaren niet uit den weg zijn geruimd.

Inmiddels schijnt het zich al meer en meer te bevestigen, dat de zooveel besproken brief van keizer *Napoleon* inderdaad niets minder is geweest dan een ultimatum voor de beginselen, waarmede het congres zich zou hebben te vereenigen, wilde men eindelijk aan de italiaansche kwestie eens een einde zien. Uit Turijn toch ontvangt men van verschillende zijden het berigt, dat koning *Victor Emanuel* eigenhandig aan den Keizer op de vriendelijkste wijze de opmerking heeft gemaakt, dat de in den bedoelden brief aan de hand gedane regeling eene volstrekte onmogelijkheid was, terwijl, zegt men verder, dat denkbeeld te gelijkertijd zeer in 't breede is ontwikkeld in eene bij des Konings brief gevoegde memorie. Te gelijkertijd besluiten Bologna en Parma, om den prins *de Carignan* te benoemen tot dictator, en is waarschijnlijk op dit oogenblik reeds hetzelfde besluit genomen in Toskane, of staat er althans, even als in Modena, genomen te worden, en weder op hetzelfde oogenblik zegt de parijsche *Constitutionel*, even als reeds eenmaal, eenige weken geleden, de parijsche *Moniteur*: willen de Italianen naar geen raad luisteren, het zij zoo; *Frankrijk heeft het zijne gedaan.*

Overigens houdt men het er vrij algemeen voor dat Oostenrijk, nu het ziet, dat de hoop in Midden-Italie te onstane tooneelen van verwarring, die eene gewapende tusschenkomst zou hen wettigen, door het kiezen van een gemeenschappelijken dictator is vervlogen, het tot stand komen van het congres niet langer zal tegenwerken, te minder nu het voldoende blijkt, dat de overige Groote Mogendheden het over dat congres althans in de hoofdzaak eens zijn; terwijl thans o. a. ook uit Berlijn, even als reeds in ons vorig nummer uit Londen, wordt gemeld, dat het congres zal worden gehouden te Parijs.

In de overtuiging daarvan, dat nl. het congres niet meer is te ontloopen, beginnen dan ook de ministeriele weener bladen reeds hun toevlugt te nemen tot de voorspelling, dat het congres, indien het al niet totaal zal verongelukken, dan toch op zeer groote moeijelijkheden zal stuiten. Om dat te betoogen, bevat o. a. de *Ostd. Post* een artikel, waarin niet alleen Belgie, maar ook Luxemburg en Limburg bij de zaak worden te pas gebragt. Toen, zoo heet het, duurden de conferentien volle acht jaren, en men had veel minder zwarigheden te overwinnen. Er was niets, dat drong, om haast te maken, "zelfs de burgerkoning *Louis Philippe* niet, die in plaats van er zelfs ook maar aan te denken, om de eensgezindheid te verstoren, al heel blijde was, dat men hem wel wilde vergunnen, een woord te mogen mee spreken." (Inderdaad deed de heer *Talleyrand* te Londen dan ook weinig anders.) Maar de italiaansche kwestie is daarentegen een dreigende (*brennende*) kwestie, "een *Louis Napoleon* is wel de opvolger, maar geenszins de navolger van *Louis Phillippe*." Uit dat een en ander zou men voorzeker veeleer tot de gevolgtrekking moeten komen, dat juist *om* dat dreigend karakter der italiaansche kwestie en juist *omdat* keizer *Napoleon* zoo weinig de navolger van de politiek zijns voorgangers is, het congres genoodzaakt zou wezen, zich er met den meesten ijver op toe te leggen, om de kwestie hoe eer hoe liever tot een goed einde te brengen;—waar nog bijkomt, dat keizer *Frans Joseph* en de uitgeweken italiaansche vorsten, schoon al mede door inwerking van een vreemde Mogendheid, (hier toevallig het zelfde Frankrijk,) uit hun in opstand geraakt gebied verdreven, nogtans in geheel andere omstandigheden verkeeren, dan indertijd koning *Willem I.*

Doch *dat*, — nl. de regeling der italiaansche kwestie, — is eigenlijk ook niet het *hoofd*bezwaar der *Ostd Post*. Maar hoe, indien op het congres ook eens andere punten worden ter sprake gebragt; indien b. v. Rusland eens eene herziening van traktaten ook wilde uitbreiden tot dat, waarbij het een gedeelte van zijn invloed in het Oosten verloor, tot het traktaat van Parijs? Men behoeft hierbij alleen maar op te merken, dat voorzeker met die herziening op dit oogenblik niemand beter zou gediend zijn, dan de oostenrijksche Regering, die ten gevolge van dat traktaat nog altoos in het naauw zit met de wel uit-, maar geenszins afgestelde kwestie van de Donauvaart; — eene kwestie, waardoor mede althans voor een goed deel de tijdens den jongsten oorlog in Italie, in Beijeren en Wurtemberg aan den dag gelegde levendige animositeit tegen Frankrijk word. verklaard, beter althans, dan door eene zoo bijzondere voorliefde voor het tot in zijne binnenste grondslagen verouderde en bovendien dan ook door het concordaat reeds een germaniseerde ondercentrale gestelde Oostenrijk. Alles redenen te overdreven voor Rusland, om aan de evenbedoelde herziening, althans nu, voorzeker zelfs niet te denken.

Ofschoon de weener half-officiele bladen het voorts doen voorkomen, alsof de beweging in Hongarije niet zooveel heeft te beteekenen, wordt in andere bladen volgehouden, dat de drang naar vrijheid er weder levendiger wordt dan sedert langen tijd. De hoop, tijdens den italiaanschen oorlog voor een oogenblik zoo krachtig opgewekt, werkt natuurlijk nog na. Bovendien heeft zich bij de Pesther taal-kwestie eene tweede gevoegd, nl. te Triest, waar men de invoering der italiaansche taal voor het geheele onderwijs verlangt en waar men op een adres daartoe voor weinige dagen reeds meer dan 10,000 handteekeningen telde. Te midden van deze verschillende moeijelijkheden heeft dan ook de heer *van Bruck* besloten, voorshands nog in het ministerie te blijven.

FRANKRIJK.

PARIJS 5 Nov. In de hoogere kringen houdt men zich thans hoofdzakelijk bezig met het bespreken van drie onderwerpen, te weten, de toetreding van Engeland tot een congres onder zekere waarden, die reeds te Weenen zouden zijn goedgekeurd; — de goede verstandhouding tusschen Frankrijk en Engeland, wat betreft de uitbreiding, welke aan de naar China bestemde expeditie zal worden gegeven, — de vereeniging der verschillende Staten van Centraal Italie onder een regentschap, als het meest geschikte middel, om de inlijving derzelve in Sardinie te beletten, en tevens het herstel der vorige Souvereinen in de regering. Vrij algemeen houdt men het voor mogelijk, dat de zaken op die wijze zullen worden geschikt en de alliantie tusschen Frankrijk en Engeland van meer innigen aard, dan ooit te voren, kan worden. In de finantiële kringen ziet men heden de toekomst met meerdere gerustheid tegemoet.

Inmiddels luiden de berigten, wat den toestand van het fransche leger bij Marokko betreft, minder gunstig, in zoover daaruit blijkt, dat die krijgsmagt zeer door ziekte wordt geteisterd. Reeds is de brigade-generaal *Thomas* aan de cholera overleden, en thans wordt ook gemeld, dat aan het geweld dier ziekte bezweken zijn de kolonel *Bouchy*, bevelhebber der genie, en de bataillons-kommandant *Bousquet* van het 25ste regement van linie. Ook zegt men, dat reeds twee spaansche generaals te Algeciras zijn overleden.

In deze haven van de Middellandsche Zee liggen thans drie eskaders van de grootste oorlogschepen; een engelsch, een fransch en een russisch eskader, — het laatste ligt tusschen de beide andere eskaders in. — Buitendien liggen er 8 spaansche schepen van verschillende grootte. Het wemelt in de Middellandsche Zee van oorlogschepen van verschillende natiën, in afwachting van de gewigtige gebeurtenissen, die men voorziet.

— Men meldt uit Zurich van den 2[illegible] sept. ll.: "Voor eenige weken ging een doctor, met name *Streelsand*, te Zurich te bed, nadat hij, uit hoofde van hevige tandpijn, opium ingenomen had, en werd des andrendaags morgens levenloos gevonden. De doctors, met uitzondering van een eenigen, die nog getwijfeld had, verklaarden, dat hij dood was, en te zamen vier en twintig uren daarna werd hij ter aarde besteld. Zijn bond bleef echter verscheidene dagen op zijn graf en huilde gestadig. Dit spoorde den doodgraver eindelijk aan, om bij nacht het graf te openen. Hij vond de doodkist opengebroken, het lijk omgekeerd en het haar op verscheidene plekken van het hoofd afgestooten.

Had de hond zijn meester hooren werken en lijkt [illegible]

Van den 8sten. Volgens de jongste berigten uit Madrid, waren de troepen, welke de Spaansche expeditie tegen Marokko moesten uitmaken, nog niet alle te Algesiras, alwaar de inscheping zal plaats hebben, vereenigd. Ter zee zijn de vijandelijkheden reeds aangevangen; den 4 dezer is eene marokkaansche kanonneerboot op de hoogte van Tetuan, na zich dapper verdedigd te hebben, door een spaansch stoomjagt genomen.

Ofschoon het Spaansche gouvernement openlijk verklaart, dat het den oorlog tegen Marokko niet onderneemt met het doel om zijn grondgebied te vergrooten, zien men de door eenige spaansche bisschoppen betreffende den oorlog uitgevaardigde mandementen niet weinig veroveringszucht; zij spreken even alsof de onderwerping van Afrika aan de christenheid ophanden is, en schijnen te verwachten, dat het Mahomedaansche geloof door de Spaansche wapenen uit Afrika zal verdreven worden.

(Een brief uit Tanger van den 25 October jl., door een engelsch dagblad van Gibraltar medegedeeld, zegt: "Onder de Mooren heerscht voor het oogenblik toenemende geestdrift voor den oorlog tegen Spanje. Zij spreken thans over niets anders, dan over de belooningen, welke zij in het paradijs denken te zullen ontvangen, wanneer zij een of twee ongeloovigen op het slagveld zullen hebben gedood. De marokkaansche regering verstrekt bij deze gelegenheid buskruid aan een ieder, van den aanzienlijksten tot den geringsten ingezeten, welke gezind is, om de wapens ter verdediging der Mahomedaansche gods dienst te voeren.")

Van den 9den. De *Moniteur* behelst eene depêche van den generaal *Martimprey*, gedagteekend te Sidi Mahommed, in de landstreek Zekhar, den 6 dezer, en inhoudende, dat door eene wel beraamde beweging van den generaal *Durrien*, de Franschen op de bewoners dier landstreek eene overwinning hebben behaald, welke met de vermeestering van *Abdelkader's* smalah of veldleger gelijk gesteld kan worden, dat daardoor een oneindig groote buit, waaronder de banieren der Mooren, in de handen der franschen gevallen en alom onder de inlanders schrik verspreid is. Volgens deze depêche is de staat der fransche troepen bij uitstek goed.

Van den 10den. De *Constitutionnel* deelt in een tweede artikel van zijn hoofd redacteur over het congres mede, dat Frankrijk zijne militaire roeping heeft vervuld, en dat zijne roeping om den Europeschen vrede te bewaren nu aanvangt. Het blad herinnert Italie, dat het, door weerstand te bieden aan den Statenbond, zich blootstelt de reeds behaalde of haar aangeboden voordeelen te verliezen. De *Constitutionnel* somt de opofferingen op, die in den brief des Keizers zijn uiteengezet, en die de Keizer gedaan heeft in de overtuiging, dat de groote Mogendheden over de aanneming daarvan zullen willen beraadslagen Italie zal eene goede regeling kunnen verhaasten.

Men verwacht nog heden het officiele berigt van de onderteekening van het vredesverdrag te Zurich.

Van den 13den. Aangaande het wassen van rivieren luiden de berigten uit verschillende departementen van Frankrijk zeer verontrustend.— De Rhône is sterk opgezwollen, doch heeft nog geene groote schade aangerigt; de Ardêche is buiten hare oevers getreden, maar het is vooral de Loire, die met het grootste gevaar dreigt. Langs de geheele kust zendt men berigten wegens het stijgen der wateren op.

— Berigten uit Alexandrie van den 27 October jl., door een dagblad van Marseille medegedeeld, verzekeren dat de fransche consul generaal aldaar bevel van zijn gouvernement heeft ontvangen om zich te verzetten tegen de staking der op het terrein aangevangen werkzaamheden tot doorgraving der landengte van Suez en tegen alle maatregelen waardoor de regten der voor die onderneming gevormde maatschappij zouden geschonden worden

— Het hof van assises van het departement du Seine heeft uitspraak gedaan in de zaak van het kind van den heer *Hua*, dat, zooals men weet, in der tijd in den tuin der Tuilerien door *Leonie Chereau* gestolen is. De beschuldigde is door het hof vrijgesproken.

— De *Patrie* meld, dat het officieel berigt der toetreding van Engeland tot het congres nog niet is ontvangen, maar dat de onderhandelingen deswege nog worden voortgezet. Het congres zou tegen den 15 December te Parijs bijeenkomen.

ENGELAND.

LONDEN, den 5 November. — Het monster stoomschip *Great Eastern* is eergisteren, van Holyhead, te Southampton aangekomen. Tengevolge van de onstuimigheid der zee is ditmaal de gang van het schip geenszins rustig geweest, zoodat het loopen er op even moeijelijk was als op een gewoon schip en ook de meubelen omvergeworpen werden. Meermalen sloegen de golven over den hoogen voorsteven heen. Gelijk bij vorige togten, liet het bestuur van het vaartuig door het roer niets te wenschen over.

— Het *Daily News*, een onzer groote dagbladen, berigt, dat er tusschen Frankrijk en Engeland verschil van gevoelen omtrent den omvang der tegen China te ondernemen krijgsbedrijven heeft bestaan, maar dat zij het daaromtrent eens geworden zijn, en dat nu in onderling overleg het besluit is genomen, om tegen het aanstaande voorjaar eene zeer ontzagwekkende krijgsmagt op den Peiho te vereenigen. (Dit wordt door geloofwaardige berigten uit Parijs bevestigd.)

Van den 7den. — De *Morning Post* en *Daily News* ontkennen het, dat Engeland zonder eenige voorwaarde zich op het congres zoude doen vertegenwoordigen.

Van den 8sten. Gisteren werd een protest in de zaak van den jongen door de Christenen geroofde Israeliet *Mortara* aan lord *John Russell*, secretaris van Staat voor buitenlandsche zaken, door een talrijke deputatie overhandigd. Sir *C. Cardley* voerde 't woord en uitte den wensch, dat, bijaldien een Congres wegens de italiaansche zaken gehouden wordt, de vertegenwoordiger van H. Maj. in die vereeniging van instructien voorzien mogt worden, om maatregelen te doen beramen door welke de jeugdige *Mortara* aan zijne ouders zou worden hergeven. Zijn Lordschap, die zwaar aan keelpijn leed, verzocht verschooning, dat hij de bijeenkomst tot later verdagen moest, beloofde de zaak aan het oordeel zijner ambtgenooten te zullen onderwerpen en was het met de deputatie eens, dat in het wegvoeren van genoemd kind eene schennis der godsdienstvrijheid gelegen was. Maar, wat het brengen van de zaak in het Congres betrof, moest de Regering zich eerst van de meening dat overige Mogendheden vergewissen, alvorens daaromtrent een besluit te nemen.

— De bevolking des Rijks neemt op zulk eene verbazende wijze toe, dat, volgens de officiele staten, de geboorten in Engeland en Wallis alleen gedurende de drie met 30 September geëindigde maanden, de sterftegevallen gemiddeld met 695 dagelijks overtroffen hebben, terwijl over het geheele Vereenigde Koningrijk het gemiddeld getal der geborenen boven dat der gestorvenen op 1042 dagelijks geschat mag worden.

Van den 10den. Bij den heden gehouden feestmaaltijd der City waren de lords *Palmerston* en *Russell* niet tegenwoordig. Sir *Lewis*, een lid van het kabinet, verklaarde, dat Engeland in vriendschap verkeerde met alle mogendheden; dat de regering nog geene officiele uitnoodiging tot bijwoning van het congres had ontvangen, en dat zij bij eventuele deelneming aan het congres het regt der Italianen zou blijven verdedigen, om zelven over de wijze van bestuur uitspraak te doen.

— De *Times* komt terug op Engelands tegenwoordige wapeningen en zegt, dat de regering daartoe genoopt is door de dreigende houding der fransche drukpers. Aan deze, alleen, zegt het blad, heeft de engelsche natie het te danken, dat de income tax verhoogd is en men op het anders zoo vreedzame eiland overal het smeden in de wapenfabrieken hoort.

Van den 12den. Op de werven en in de werkplaatsen van Chatham is zooveel arbeid te verrigten, dat geen toereikend getal gewone ambachtslieden kan gevonden worden en men het volgens genoodzaakt is geweest per spoortrein een groot aantal boeven uit de gevangenissen van Londen daarheen te zenden.

Volgens een berigt uit Turijn, heeft Koning Victor Emanuel den brief van Keizer Napoleon op hartelijke wijze beantwoord, doch zou daarbij tevens een memorandum zijner regering gevoegd zijn, waarbij de onmogelijkheid der door Frankrijk voorgestelde voorwaarden aangetoond wordt. Wanneer Oostenrijk in de bezetting van Mantua en Peschiera door bondstroepen bewilligt, zou het ook Verona en Legnano liever door bondstroepen dan door zuiver venetiaansche troepen bezet zien. Venetie is door een zuiver nationaal leger geen veertien dagen te houden. De Koning van Napels zal geene constitutie willen geven, gelijk de Italianen verlangen. De bond zal geen nationaal besluit kunnen uitvoeren, daar noch Napels, noch de Paus, noch Oostenrijk en evenmin de herstelde hertogen zich door een besluit van den bondsdag gehouden zouden achten. Er moet bijna geen punt in den brief voorkomen, dat niet op eene praktische onmogelijkheid stuit.

Het is nog altijd de vraag, of het vredestraktaat te Zurich geteekend is, of niet. Nu telegrafeert men van daar d.d. 8 dezer, dat op het oogenblik, dat den vorigen dag het eindtraktaat van den vrede tusschen de gevolmagtigden van Frankrijk, Oostenrijk en Sardinie zou worden onderteekend, Oostenrijks vertegenwoordiger opstond en eene vraag deed, die een nieuw uitstel noodzakelijk maakte.

De voornaamste engelsche dagbladen, organen van het ministerie, beweren voortdurend, dat het berigt, volgens hetwelk Frankrijk en Engeland het omtrent het Congres reeds geheel eens geworden zijn, voorbarig is, en dat de onderhandelingen over de vooraf te regelen punten nog voortduren. De *Observer* zegt, dat Engeland niet gezind is, om de door andere mogendheden gemaakte bepalingen te onderschrijven, en dat het inzonderheid aan het herstel van het gezag der uitgeweken vorsten van Midden-Italie, indien daartoe dwang gebezigd moet worden, zijne toestemming zou weigeren.

Een telegrafisch berigt uit Londen (te Groningen ontvangen) meldt daarentegen, dat het Congres vast bepaald is en te Parijs zal worden gehouden.

Het gemeentebestuur van Parma heeft de zuil, waarop bij de vermoording van den kolonel Anviti het afgehouwen hoofd van het ongelukkige slagtoffer door het gepeupel ten toon gesteld werd, doen sloopen. Dat de genomen maatregelen tot bestraffing der moordenaars eenige uitwerking hebben, blijkt nog niet.

— De te Zurich vereenigde gevolmagtigden waren in het begin dezer week op het punt om de vredesverdragen te onderteekenen, toen er (gelijk in ons vorig nommer is gemeld) onverwachts weder een bezwaar oprees. Volgens andere berigten was het een bezwaar van finantieelen aard. Frankrijk heeft zich verbonden, om voor rekening van Sardinie terstond eene som van veertig millioen gulden in baar geld aan Oostenrijk te betalen, en het opgerezen geschil betrof de herleiding dier som tot fransche francs; van Oostenrijks zijde werd beweerd, dat Frankrijk bij deze herleiding met een bedrag van omstreeks twee millioen francs bevoordeeld werd.

(Volgens eene door de *Morning Post* medegedeelde depeche, is de moeijelijkheid, welke de onderteekening van de traktaten te Zurich vertraagd heeft, reeds uit den weg geruimd, en kan men onverwijld het berigt van de onderteekening te gemoet zien).

Prins Eugenius van Savoye Carignan, die tot Regent van Midden Italie zal gekozen worden, is de neef van Koning Victor Emanuel, geboren den 14 April 1816, en admiraal en generaal van de nationale garde in het koningrijk Sardinie. Men zegt, dat deze benoeming geschiedt op aanraden van Koning Victor Emanuel, die vooraf zich verzekerd zou hebben, dat Keizer Napoleon zich er niet tegen zal verzetten. Dit besluit is in de nationale vergaderingen zonder beraadslagingen genomen.

Het Sardinische strafwetboek wordt herzien. In het ontwerp wordt de doodstraf voor staatsmisdaden afgeschaft, alsmede de strafbepalingen tegen heiligschennis, ketterij en zelfmoord.

De nieuwe geldleening van Sardinie heeft zoo veel deelneming gevonden, dat de geheele som van vier millioen francs rente, volgens berigt uit Turijn van den 4den dezer, reeds geplaatst is.— Deze uitslag der openbare inschrijving wordt aangemerkt als een blijk van vertrouwen op de duurzaamheid der nieuwe orde van zaken, welke uit den italiaanschen oorlog voortgekomen is.

In navolging van de aartsbisschoppen en bisschoppen in Frankrijk, Belgie, Spanje en Ierland hebben ook de aartsbisschoppen van Genua en Turijn (de heeren Charvas en Franconi) mandementen uitgevaardigd. Laatstgenoemde prelaat trekt in zijn herderlijken brief heftig tegen de liberale partij te velde.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

$ 2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 14 December 1859.

Even na de stemming zond de redacteur van de Neenah *Democrat* eene opgaaf van den uitslag derzelve te Neenah en Menasha aan de *News*, met de volgende verontschuldiging voor de laatste plaats:

"Te Menasha werden de stemmen, door het verraad van zekere uitstekende Ieren, aan de Republikeinen verkocht."

Wij gaven toen onzen twijfel aan die geschiedenis te kennen, en verwachtten dezelve te zien tegengesproken. Het laatste nommer van de Menasha *Conservator* brengt de verwachte tegenspraak, in den vorm van eenen gepeperden brief van MICHAEL HOGAN, een der vermelde "uitstekende Ieren," welke aan zijnen beschuldiger gerigt is, en waarin hij de beschuldiging met verontwaardiging ontkent, en ten slotte zijne politieke positie beschrijft.

Wij leveren eenige uittreksels van denzelven:

MIJNE POLITIEKE POSITIE.

Ik heb mij eenigen tijd geleden verpligt gevoeld, die partij te verlaten, welker betuigingen en handelingen zoo zeer van elkander verschillen. Ik, te zamen met de meesten mijner landslieden, hechtte mij aan de zoogenaamde democratische partij, om reden die beleed de vriend van den werkman te zijn, en voornamelijk van dien van vreemde geboorte. Ik ben lang genoeg in die partij geweest om te weten, dat hunne betuigingen valsch zijn, en slechts gedaan worden om de onwetenden te misleiden, ten einde hunne stemmen te verkrijgen, en als zij die hebben, hunne regten en belangen niet bekend zijn, en de dus daargestelde magt gebruikt wordt, om eene groote meerderheid van hen, wier stemmen die magt daarstelden, te verdrukken en vernederen.

DE TARIEFMAATREGEL.

De arbeids- en handwerks belangen van onze breedte vereischen een beschermd tarief. Ons land is in druk, de tijden zijn slecht, de arbeidslieden worden buiten werk gesteld, of zijn gedwongen voor eene beuzeling te werken, die ter naauwernood voldoende is voor levensonderhoud, ten gevolge daarvan, dat er geene beperkingen zijn voor den invoer van buitenlandsche waren. Ons land is overstroomd van het werk der oude wereld, in ruil voor het goud en zilver, dat wij te huis noodig hebben. Dit is het gevolg van democratisch bestuur, en al de wederwaardigheden en al het verval, welke de arbeidende Democraat van het Noorden en Westen nu lijdt, is het regtstreeksch gevolg van zijn stemmen.

RIVIER EN HAVEN VERBETERING.

Onze handelsbelangen lijden, en millioenen dollars en honderden kostbare levens worden jaarlijks opgeofferd voor geldbelangen, welke de Democratie, in hare wijsheid goed vindt ons te onthouden, en aan eene meer zuidelijke en democratische breedte te geven.

DE HUISSTEDE WET.

De millioenen armen zonder land, van Ierland, Engeland, Duitschland, Holland, enz., door wier stemmen de democratische partij de overmagt heeft behouden, hadden het regt om te verwachten, dat de huisstede wet hartelijk door haar zou ondersteund worden. Doch wij waren tot teleurstelling gedoemd, en onze eenige hoop, in dezen zoowel als andere opgenoemde maatregelen, was in de zegepraal van hen, tot wier nederlaag wij gewerkt hadden.

DE MAATSCHAPPELIJKE TOESTAND VAN DEN ARBEIDSMAN.

Arbeid is des armen kapitaal. In een Republikeinsch Gouvernement moest dus de arbeid geëerd worden. Hij is eerzaam zelfs in de monarchicale Gouvernementen der Oude Wereld, doch in dit land zien wij eene voortdurende poging, om den arbeid te vernederen. Democratische Senatoren en vertegenwoordigers in het Congres verklaren, en dit gevoelen wordt door de pers nagebaauwd en door de partij goedgekeurd, dat de arbeid de wettige sphoer der slaven is. Dat slavernij de natuurlijke toestand van den arbeidsman is, ens. Dat de arbeid bezeten en niet gehuurd moest worden, aldus eenen slag toebrengende aan de vrijheden zelve van negen tienden der democratische stemmers van het Noorden, en geene stem van berisping of tegenstand verheft zich, om ons te beschermen, dan van hen, die men ons geleerd heeft als onze politieke vijanden te beschouwen.

Eens in elk jaar, wordt het doode geraamte van het Knownothingismus voor den dag gebragt, en in wonderlijke kleederen gekleed, om Ieren en Duitschers (en Hollanders) schrik mede aan te jagen. Doch als de rook en het stof van den strijd zijn weggedreven, aanschouwen wij den grond en bevinden, dat Massachusetts, een republikeinsche, en Zuid Carolina, een democratische staat, gelijkelijk op de regten van in den vreemde geborene burgers getrapt hebben. En ik zie dezen stap dier twee Staten door de republikeinsche Staats Conventie van elken anderen Staat doemen, terwijl de democratische Conventie geen woord van berisping voor Zuid Carolina heeft. Ik zie onder de Administratie van James Buchanan, de regten van genaturaliseerde burgers schandelijk met voeten trappen. De positie van generaal Cass, in zijnen brief aan den heer Le Clerc, ontving de onvoorwaardelijke afkeuring der republikeinsche pers, doch geen woord van berisping van de Democratie.

Ik zie dat, reien der democratische Staten den eigendom en niet den *mensch* tot den grondslag van het stemmen maken en sommigen sluiten iedereen van een ambt uit, die niet de eigenaar van tien slaven is. Als dat Democratie is, eilieve, tel er mij dan buiten.

BESLUIT.

Ik wil niemand wetten stellen. Ik zou niemand willen omkoopen. En, God weet het, ik zou mijne landslieden geene schande willen aandoen, door "hen te verkoopen", als ik kon. Ik heb altijd gedacht, dat iemand het regt had, om bij het beschikken over zijne stem, naar zijn eigen voordeel te handelen en de voorschriften van zijn eigen geweten te volgen. Als het "verraad" is, de regten van eenen vrijen mensch uit te oefenen, verander dan de grondwet van ons land, opdat zij met deze democratische wet overeenstemt. Als de democratische partij op dat punt van wanhoop gekomen is, waar zij van hare leden eischt, dat zij blind, doof en gevoelloos zullen zijn voor elk grondbeginsel, hetwelk door hare aanvoerders afet is afgekondigd, als wij onze eigene waardij als man en ons gevoel van regt moeten opofferen, op straffe van als "verrader" gebrandmerkt te worden, en ons "verraad" door de nieuwsbladen, in proza en poësy, te zien uitgebazuind, dan is het tijd, dat die partij ontbonden wordt. Als gij, mijnheer, uwen nek onder het juk uwer meesters buigen wilt, en de gehoorzame ezel van tirannen zijn, moogt gij dan met dat voorregt gezegend worden. Maar ik hoop dat God even zoo genadig zal zijn voor u als hij voor *iemand* lang geleden was, en uwen mond zal openen voor gij sterft, om hen te laken die u beheerschen.

MICHAEL HOGAN.

Als de Ieren uit het democratische leger beginnen te deserteren, dan wordt het voor eenige Hollanders toch ook hoog tijd, om tot nadenken te komen.

UNIE SCHEURING.—Een heer van aanzien uit het Zuiden, die jaarlijks het Noorden bezocht, en deszelfs eerbied voor de Constitutie en de Wetten hoogacht, en die het onderscheid tusschen s'avernijafschaffing en vijandschap tegen slavernijuitbreiding kent, schrijft ons ten opzigte van den kreet van "Uniescheuring" (*Disunion*), dat die niet bestaat onder de verstandige lieden van het Zuiden, maar slechts gevonden wordt onder hen, die met opzet door hunne aanvoerders of leidslieden in onwetenheid worden gehouden, wier politiek bestaan van de slavernijbeweging afhangt. Het volgende uittreksel zal met belangstelling gelezen worden, daar het van een groot slaveneigenaar in de katoenstreek komt.

"Ik ben meer dan ooit overtuigd van de waarheid van hetgeen ik u verleden zomer gezegd heb,—namelijk: dat eene zeer groote meerderheid, *over vijfden* denk ik, van het volk in het Zuiden, nimmer de herroeping van het verdrag van Missouri (*Missouri compromise*) wenschte; en dat een even groot gedeelte van hetzelve de instelling slavernij niet in vrij territoor wenscht te zien uitgebreid. Wat zij wenschen is, aan deze slavernijbeweging een einde te zien gemaakt. Deze had haren oorsprong in de herroeping van het Missouri Compromise; en ik stem met u toe, dat zij nimmer zal ophouden, voor dat de republikeinsche partij het Gouvernement in handen krijgt, en door hare *daden* toont, dat zij conservatief (behoudend) is, en zich aan de Constitutie zal houden, en gelijkelijk de regten van elk gedeelte der Unie zal eerbiedigen. Doe dit, en gij doodt de slavernijbeweging, en met dezelve de tegenwoordige partijaanvoerders van het Zuiden, die van de slavernijbeweging leven. De ware oorzaak van deze slavernijbeweging zijn zij, die het Missouri Compromise herriepen, de weinige ellendige slavernijafschaffingsgezinden (*abolitionisten*) van het Noorden, de politieke aanvoerders van het Zuiden, en de New York *Herald*. —De laatste, de hoofdoproermaker, uit hoofde van zijne magt. — *New York Courier & Inquirer.*

CARL SCHURZ EN CHARLES SUMNER.—*Carl Schurz*, uit dezen Staat, hield Dingsdag avond eene lezing, in de Fraternity Cursus te Boston. Zijn onderwerp was "Hervormingen en Omwentelingen." Na den afloop zijner rede werd de heer Summer, die er bij tegenwoordig was, met volharding voorgeroepen en sprak als volgt:

"Medeburgers!

Deze gelegenheid komt niet mij toe, maar den geachten heer van Wisconsin, wiens rede dezen avond is gekenmerkt geweest, staat mij toe dat ik het terstond zegge, door kennis, scherpzinnigheid en verhevene gevoelens, terwijl dezelve is voorgedragen met eene bevalligheid en welsprekendheid, die ons allen kan doen vergeten, dat de engelsche taal de taal niet was, die hij in zijne kindschheid sprak. (Toejuiching.)

Gij kent mij te goed, geloof ik, om te denken dat ik dezen avond onverschillig kan zijn voor de uitdrukkingen uwer welwillendheid. Het maakt mij gelukkig en trotsch. Doch behalve het genoegen van zoo velen mijner vrienden en buren, die ik de eer heb op eene andere plaats te vertegenwoordigen, van aangezigt tot aangezigt te zien, verheug ik mij bijzonderlijk in het bewustzijn van te kunnen zeggen, dat ik weder, na eene lange worsteling, een gezond mensch ben. (Warme toejuiching) Zij slechts, die hunne gezondheid verloren hebben, kunnen het zoet van herkregene gezondheid kennen. Medeburgers, ontvangt mijnen dank voor de vriendelijkheid, waarmede gij mij vereerd hebt. Ik ga morgen mijne pligten op eene andere plaats hervatten, en ik zal mij te sterker gevoelen om uwe genegenheid."

De heer Sumner sprak met veel gevoel en werd luid aan het slot zijner aanmerkingen toegejuicht.—*M. Sent.*, 7 *Dec.*

GEEN HANDELVERKEER MET HET NOORDEN — Onder dezen titel behelst de Richmond *Whig* een artikel, van hetwelk het volgende een uittreksel is:

"Wij keuren het denkbeeld hartelijk goed, van in geheel Virginie en het Zuiden vrijwillige vereenigingen op te rigten, die zich onder elkander verbinden, niet een artikel te eten, drinken, dragen, koopen of gebruiken, dat in het Noorden vervaardigd of van daar ingevoerd is. Onze vaderen in de revolutie hielden zich aan eene dergelijke verbindtenis ten opzigte der invoeren uit het moederland, en legden dus eene vaderlandschgezinde zelfverloochening aan den dag, die in de geschiedenis hare weergade niet heeft. Wij in het Zuiden moeten hun luisterrijk voorbeeld volgen, als wij niet langer cijnsbaar willen zijn aan hen, die met spoed onze ergste vijanden beginnen te worden."

EEN NEGERSCHILDER — De Mobile *Mercury* deelt het volgende voorbeeld van afrikaansch genie mede:

Op de jongste tentoonstelling van het Landbouwkundig Genootschap van West Alabama, gehouden te Dempolis, werd een prijs van eenen zilveren beker toegewezen aan E. T. Page, van Mobile, voor een portret van den Honorabelen F. S. Lyon. De kunstenaar is een kleurling, vroeger barbier in de Royal straat. Hij is onberispelijk van gedrag, strikt eerlijk en hoog geacht bij zijne blanke bekenden. Het portretteren schijnt eene natuurgave bij Page te zijn, welke hij heeft aangekweekt, voor zoo ver wij weten, zonder onderrigt te genieten. Zulke voorbeelden komen van tijd tot tijd bij ons onder het amerikaansch ras voor, als om er de wereld aan te herinneren, dat het Zuiden de streek is, waar zij beschermd en gekoesterd worden, en al de waarde van hun karakter wordt aangemoedigd, om zich te ontwikkelen.

BIJZONDERHEDEN VAN BROWN's TEREGTSTELLING.

Alzoo was het onverbiddelijk besloten, dat de oude John Brown op het schavot zijn leven eindigen zou. Hij schreef dus aan zijne vrouw, dat als zij de ontmoeting met kalmte kon verdragen, hij gaarne afscheid van haar zou nemen, voor hij stierf. Mevrouw McKim, wetende hoeveel het medelijden en het gezelschap eener vrouw, in dergelijke beproevende omstandigheden, waard waren, bood bereidwillig aan haar te vergezellen, gelijk ook haar echtgenoot deed en nog een andere heer. De laatsten voorzagen zich van de beste getuigschriften wegens achtenswaardigheid en gedrag, alsmede van brieven van aanbeveling aan kolonel Lewis A. Washington en anderen, en kwamen Woensdag avond te Harper's Ferry aan. Hier werd het echter slechts aan de vrouw van Brown vergund verder te reizen, en haar werd slechts een onderhoud van twee uren met haren man toegestaan, in plaats van den geheelen nacht bij hem te mogen blijven.

Men zegt, dat generaal Taliaferro, na de noodige schikkingen voor deze laatste ontmoeting van Brown en zijne vrouw, op den avond voor den dag der teregtstelling, gemaakt te hebben, den gevangene bezocht, en hem vraagde hoe lang hij het onderhoud met zijne vrouw wel wenschte, en dat Brown antwoordde: "Drie of vier uren," waarop de Generaal zou hebben geantwoord, dat dit te lang was; en dat hij een uur genoeg dacht te zijn, waarop Brown weder zou hebben geantwoord: "zeer wel, mijnheer, gehoorzaam uwe bevelen, en doe uwen pligt. Ik heb geene gunsten van den Staat Virginie te vragen." Dezen ontembaren geest legde hij tot het laatste oogenblik aan den dag.

De ontmoeting was roerend, en in het eerst sprak geen van beiden. Brown omhelsde zijne vrouw, drukte haar aan zijnen boezem en riep "Mijne vrouw!" Er werden geene tranen gestort, maar een diepe snik zeide te goed, welk eene hevigheid van gevoel zij onderronden. Na verloop van eenige oogenblikken gingen beiden zitten. Brown sprak toen tot haar van zijnen toestand, zeide haar dat hij tevreden was, en dat hij, als het niet was omdat hij van haar en anderen, die hij lief had, scheiden moest, geen verdriet in zijn sterven hebben zou. Daarop sprak hij over de beschikking zijner goederen en de welvaart zijner kinderen; en nadat het gesprek een uur geduurd had, werd het avondeten binnengebragt, en man en vrouw zaten aan, om voor het laatst te zamen te eten. De kapitein hief zijne handen op, en vraagde God 't maal te zegenen, en toen begonnen zij hunnen maaltijd met eene onvergelijkelijke opgeruimdheid.

Toen de hun vergunde tijd verstreken was, en man en vrouw met alle onderwerping elkander voor het laatst vaarwel zeiden, vraagde Brown aan den cipier, als of hij de gewoonste en onverschilligste vraag deed: "Op welk uur moet ik worden te regt gesteld?" En toen hij ten antwoord kreeg, ten 11 ure, keerde hij zich naar zijne vrouw en zeide, "Zeer wel! als ik nog iets anders bedenk, dat ik zeggen wil, dan zal ik het opschrijven en voor u achterlaten."

Op den noodlottigen dag, des morgens ten half 8 ure, toen Brown ontbeten had, berigtte zijn cipier hem, dat hij Cook, Coppie, en zijne andere medepligtigen bezoeken zou, als hij wilde. Dienvolgens werd hij het eerst in de kamer van Cook gebragt.

Deselve binnentredende, zeide Brown tot Cook! "Het doet mij leed, dat gij u in uwe verklaring, uwe bekentenis genaamd, niet aan de waarheid hebt gehouden. Ik heb u nooit als spion naar Harper's Ferry gezonden, en uwe verklaring in dezen is valsch."

Cook —"Zeker deed gij dat."

Kap. Brown (op eenen bevelenden toon)— "Dat deed ik niet, Sir; gij hebt, door uwe handelswijze, u tot een voorwerp van verachting gemaakt, en naar verdienste ook.

Bij deze aanmerking zonk Cooks hoofd op zijne borst, en hij sprak niet meer.

Vervolgens werd Brown naar Stevens' kamer gebragt. Hunne ontmoeting was hartelijk. Brown merkte aan dat hij op het punt van sterven was. Stevens zeide: "Ik gevoel mij verzekerd, dat gij naar eene betere wereld zult gaan dan deze" Brown zeide: "Gedraag u als een man; ik weet dat gij dit zult doen zonder mijnen raad. Zij schudden elkander de hand op nieuw en scheidden. In de kamer van Coppie had een dergelijk onderhoud plaats.

Van daar ging hij naar de kamer der negers, tot welke hij zeide, te hopen, dat zij als mannen sterven zouden, en zoo als aan hunnen toestand en positie paste. De negers verzekerden hem, dat zij onbevreesd zouden sterven, daar zij ten volle van de regtvaardigheid hunner zaak overtuigd waren.

De geduchte militaire maatregelen, die er waren genomen, om eene bevrijding van Brown voor te komen, gaan wij met stilzwijgen voorbij.

Op den weg naar het schavot, zeide Brown tot den lijkbezorger, die bij hem in den wagen zat, de soldaten bespeurende: "Zij hebben er de burgers buitengesloten." "Ja," was het antwoord, Brown zeide daarop: "Heeren, gij zijt kalm en bedaard —veel meer dan ik ben; en toch is uw toestand veel hagchelijker. Ik ben koel," zeide hij, "ik heb in mijn leven veel meer geleden van zedigheid, dan van vrees. Gedurende dertig jaren heb ik geloerd vrees als eene fabel beschouwen, en thans weet ik niet wat zij is." Na een weinig verder gereden te hebben, en buiten de stad gekomen te zijn, zeide hij tot denzelfden persoon: "welk een schoon land hebt gij; Ik had geen begrip van deszelfs schoonheden en van de uitmuntendheid van deszelfs grond. Dit is voor het eerst, dat ik het genoegen heb van het te zien."

Er hadden geene andere gesprekken meer plaats, en bij ging bedaard op zijnen dood toe.

Bij de galg aangekomen, besteeg Brown, met eenen opgeruimden blik, eenen vasten tred, en een helder oog de trappen van het schavot. Hij gaf geen enkel teeken van vrees. Hij legde geen enkel teeken aan den dag van bewustzijn van het vreeselijke schouwspel dat op het punt was van plaats te grijpen, en in hetwelk hij de hoofdrol zou spelen.

Op het schavot gekomen, vatte de Deputy Sheriff Brown's hand (daar hij geboeid was), schudde die en zeide hem vaarwel. Even zoo deed ook de scheriff. Predikanten waren bij zijne teregtstelling niet tegenwoordig, omdat hij zelf verklaard had, noch in den kerker, noch op het schavot godsdienstige ceremoniën te verlangen, van predikanten, die de totslaaf making van hunne medemenschen of aanraadden of goedkeurden; dat hij liever naar het schavot zou verzeld worden, door een dozijn slavenkinderen, en eene goede oude slavenmoeder, die God om zegen voor zijne ziel aanriepen, dan al de welsprekendheid der gansche geestelijkheid van het gemeenebest te zamen.

Brown stapte voorwaarts, waarop de Deputy scheriff hem de beenen bond, en de Sheriff de witte muts over zijn hoofd trok, en het noodlottige touw om zijnen hals deed. Zoodra dit geschied was, zeid Brown tot den Sheriff, "gij zult mij moeten leiden: ik kan niet zien."

De Sheriff vraagde: "Kap. Brown, hebt gij iets te zeggen?" Waarop hij antwoordde: "niets" Daarop vraagde hem de Sheriff: "Wilt gij eenen zakdoek hebben, en dien tot een sein gebruiken, latende dien vallen, als gij gereed zijt?" waarop Brown antwoordde: "Neen, sir, ik ben altijd gereed. Houd mij niet langer op, dan noodzakelijk." De Sheriff trad toen ter zijde, terwijl de veroordeelde een geled aanving. In eenige minuten stapte hij zachtjes van het schavot, waarop de Deputy Scheriff het luik liet vallen, en John Brown tusschen hemel en aarde hing.

Aldus stierf Osawatomie Brown, een held en een vader van helden. Over zijne laatste daad werpen wij den mantel der liefde.

WASHINGTON IRVING.

Washington Irving werd op den 3 April 1783 te New York geboren, waar zich zijn vader, een Schot, ongeveer 20 jaren vroeger als koopman had nedergezet. In zijn 16de jaar begon hij in de regtsgeleerdheid te studeren en drie jaren later gaf hij, onder den naam van *Old Style*, zijne eerste letterkundige proeven uit, in de door zijnen broeder Peter Irving uitgegevene N. Y. *Morning Chronicle*. Eene longziekte brak zijne studie af, waarom hij in het jaar 1804 eene reis naar Europa ondernam. Hij voer naar Bordeaux, ging van daar over Nizza en Genua naar Sicilia, en van daar over Napels, Rome, Zwitserland, Parijs en Holland naar Engeland, van waar hij in Maart 1806 volkomen hersteld naar New York terugkeerde. Hij zette zijne regtsgeleerde studiën voort, werd tot de balie toegelaten, doch practiseerde nooit. In het jaar 1809 kwam zijn "Knickerbocker geschiedenis van New York" uit. — In het jaar 1810 werd hij *stille compagnon* in de zaak van twee zijner broeders; deze gingen later bankeroet, waardoor Washington Irving gedwongen werd, zijn brood met de pen te verdienen.— Van 1818 tot 1832 woonde hij in Europa en wel de eerste vijf jaren in Engeland, alwaar hij het "Sketch Book" uitgaf. In het jaar 1820 trok hij naar Parijs, 1821 weder naar Londen; den winter van 1822 — 23 bragt hij te Dresden, de volgende twee jaren weder te Parijs en Londen door. In den herfst van 1825 ging hij naar Zuid Frankrijk, Februarij daaraanvolgende naar Madrid, alwaar hij twee jaren verwijlde en vanwaar hij langere uitstapjes naar Andalusie deed. Te Madrid schreef hij "het leven van Columbus," dat in 1828 in het licht kwam. In het volgende jaar kwamen zijne "Chronicles of the Conquest of Granada, by Fra Agapida." In Julij 1829 ging Irving naar Engeland, alwaar hij door Jackson tot Secretaris van legatie bij het amerikaansche gezantschap te Londen benoemd werd. Hij bekleedde deze plaats tot in 1831, en fungeerde toen interimistisch eenige maanden als gezant, tot Van Buren aankwam. Terwijl hij in Engeland was, bekwam hij eene der twee door George IV voor de beste geschiedkundige werken uitgeloofde medailles ter waarde van 50 guinjes; de andere werd den beroemden geschiedschrijver Hallam toegewezen. In 1831 werd Irving door de Universiteit van Oxford wegens zijne letterkundige verdiensten met den titel van doctor vereerd.

In het voorjaar van 1832 keerde hij na eene afwezigheid van 17 jaren naar New York terug en zijne aankomst werd met de grootste geestdrift begroet. In de groote handelsstad werd hem een feestmaal gegeven, bij hetwelk kanselier Kent voorzat; andere steden boden hem gelijke eerbewijzen aan, die hij echter van de hand wees. In den zomer van dit jaar begeleidde hij den heer Ellsworth, die eenige Indianenstammen over den Mississippi te transporteren had. Het belangrijkste deel dezer reis werd in de "Tour on the Prairies" beschreven en verscheen in 1835. In hetzelfde jaar verscheen de "Legends of the Conquest of Spain," in 1836 "Astoria," en in 1837 "Avonturen van kapitein Bonneville." — Van 1839—41 leverde Irving bijdragen voor het "Knickerbocker Magazine." In April 1842 ging hij, door President Taylor tot gezant in Spanje benoemd, naar Madrid, waar hij vier jaren bleef. In 1840 begon hij de herziene uitgave zijner werken, en in 1849 gaf hij de levensgeschiedenis van "Oliver Goldsmith" en het "leven van Mahomed en zijne opvolgers" in het licht. Zijn laatste werk was het leven van "Washington."

Washington Irving was in allen opzigte een zeer voortreffelijk man, begaafd, hooghartig en bij uitstek weldadig "Weinige menschen," zegt de Madison *Journal*, hebben een zoo schoon en onbeneveld leven gehad, als hij. Wij herinneren ons niet, dat er gedurende zijne lange loopbaan een onvriendelijk woord over hem gesproken of geschreven werd. Hij stierf nadat hij zijn werk voltooid had."

De laatste jaren zijns levens heeft Washington Irving aan de door hem verheerlijkte oevers des Hudsons, te Sunnyside, doorgebragt.

Justitie in Kentucky.

Onder dit opschrift berigt het *Cincinnati Volksblatt* het volgende:

OVERTON, de Countyhoofdplaats van SWEET OWEN, Ky., was dezer dagen getuige van eene gebeurtenis, die wel hare wedergade in de jaarboeken der regtspleging niet heeft. Op eenen Maandag moest volgens de wet de tweeweeksche termijn van het Circuit Hof geopend worden. Het proces des Staats tegen Thompson, wegens de voor meerdere jaren in de County Scott aan zijnen broeder gepleegden moord, moest behandeld worden. De Regter en de Staatsprocureur waren aanwezig, en ook de getuigen, waaronder Ex-Gouverneur Morehead en een dozijn dames uit de County Scott, waren verschenen.

De eerste te beslissen zaak betrof den eisch van $100 ten gebruike van het regthuis, dat niet af was, van de zijde des aannemers. Deze dreigde, in geval het geregt weigerde hem deze som toe te wijzen, het in het voortzetten zijner zittingen te zullen verhinderen. Regter Nutall weigerde, deze som toe te staan, waarop een galante heer, een vriend der gedagvaarde dames, aanbod die som te betalen, om het geregt in staat te stellen, met zijne zaken voort te gaan. Dit aanbood werd echter verworpen. Maar nu komt het beste. Regter Nutall verklaarde in eens, dat hij volstrekt niet van plan was, regtszitting te houden. Het plotseling ingevallen koude weer was voor den landbouwer zeer gunstig om zijne varkens te slagten, hield hij nu regtszitting, dan zou dit de landbouwers daar maar van afhouden, en als het dan weder warm werd, zouden de varkens te veel koren eten. Bovendien hadden velen hun hout nog niet ingehaald en hij wilde hun de gelegenheid geven, om dit te doen en hunne huisgezinnen voor koude en vorst te bewaren. — Uit dien hoofde wilde hij de regtszitting tot in Mei verdagen. Er werden verscheidene pogingen gedaan, om eene voortduring der zitting te bewerken. P. U. Mayor, de staatsprocureur, verzocht als beambte des geregts om gehoor. Dit werd hem geweigerd. Hij verlangde vervolgens, dat de getuigen, die in het moordproces gedagvaard waren, zouden erkend worden. Regter Nutall verklaarde, dat het hem geheel hetzelfde was, of zij weder kwamen of niet, en beval den sheriff op eenen gebiedenden toon, het geregtshof te verdagen. De sheriff gehoorzaamde en de regter ging naar buiten, stak zijne pijp aan, besteeg zijn paard en reed weg. Het dorp was vol menschen uit de County. In het begin was alles sprakeloos van verbazing; toen men van dezelve bekomen was, wilde men den Regter afzetten, doch eindelijk gaf men dit plan op, en schikte zich naar de omstandigheden.

RAMPZALIGE BOTSING OP DE MEREN.

In den nacht van Maandag, den 28 Nov., had er ten oosten van Big Beaver Island, ongeveer vier mijlen van de Shilligalee klip, een vreeselijk ongeluk voor. De propeller *Milwaukee*, varende van Milwaukee naar Buffalo, met eene lading tarwe, meel enz., bevond zich op die hoogte, gelijktijdig met den propeller *Free State*. De schoener *Tiffany* voer van Oswego naar Chicago, met eene lading spoorwegijzer. Toen de laatste het eerst ontdekt werd, was zijn koers ongeveer noord west, wendende regt voor hunne boeg door den wind. De *Free State* tusschen hem en den *Milwaukee* zijnde, werden diens lichten en die van den schoener niet door elkander gezien. Zoodra de schoener door den *Free State* ontdekt werd, liet deze hare machine achteruitwerken, waardoor hij een aanvaren voorkwam. In de ontsteltenis, waarmede dit voorval natuurlijk gepaard ging, zag het volk van den schoener den *Milwaukee* niet, ofschoon deze regt op hem aan kwam, en het volk van den propeller, natuurlijk denkende, dat zij gezien werden, en dat het schip zijnen koers veranderen zou, bragt het roer aan stuurboord, ten einde onder zijnen achtersteven door te varen. Doch de schoener behield zijnen koers, en dus voeren zij met eenen vreeselijken schok tegen elkander. De schoener werd, bijna tegenover den voormast, regtstreeks getroffen, waardoor hij erg gehavend werd. Van den propeller vrij rakende, zwaaide hij op dezen om, waardoor dezelve een gat in de boeg kreeg, en met spoed vollien. Deszelfs bemanning en de passagiers, in alles ongeveer dertig personen, bragten hunne booten te water en waren niet meer dan in veiligheid, toen hij te gronde ging. Zij werden door den *Free State* opgenomen.

De schoener van den propeller los zijnde, hield regt op Shilligalee aan. Daar hij met spoed volliep, trok men er een zeil onder door, in de hoop van het lek te zullen stoppen, doch dit hielp weinig of niet. Daar het zinken onvermijdelijk was, werd de aandacht des scheepvolks op de boot gerigt, die, bij onderzoek, bevonden werd, bij het aanvaren zoo erg te zijn ingesloten, dat zij onbruikbaar was. Middelerwijl zonk het schip meer en meer, en de meeste matrozen zochten hun behoud in het want; doch eer zij allen deze onzekere wijkplaats bereikt hadden, liep het water volkomen met stroomen over de verschansing.— De stuurman ging met het zinkende schip te gronde, doch kwam weder boven, en wist een stuk hout te grijpen, dat hij eenen korten tijd vast hield, waarop hij, den grooten mast boven het water ziende uitsteken, naar denzelven toezwom. Reeds verscheidene andere schepelingen hielden er zich aan vast, en te zwaar beladen wordende, brak hij eindelijk af. Thans zwommen zij allen naar de fokkesteng, en de kapitein, de eerste stuurman en drie matrozen slaagden er in haar te bereiken. De wateren sloten zich over de zinkende ligchamen der vijf anderen.

Rounds, de kapitein van den *Free State*, dacht den schoener te kunnen vinden, en liet dus zijn schip voorwaarts stoomen. Spoedig hoorde hij roepen, en kreeg eenige personen in het gezigt, die aan de fokkesteng van den gezonken schoener hingen. Kap. Rounds riep toen, "Om Godswil, brengt de booten in het water." Dit werd gedaan, de booten werden bemand, en men voer naar de plaats waar de schipbreukelingen zich bevonden. Daar gekomen, zagen zij den kapitein van den *Tiffany* bewusteloos aan den masttop hangen. De eerste stuurman, die zich in het water bevond, zeide tot het volk der booten, "In Godsnaam, red den kapitein eerst — hij is haast weg."

Toen de weinige geredden op den *Free State* waren gekomen, werden zij in de kajuit gebragt, groote vuren aangelegd, heete koffij met brandewijn gereed gemaakt, dekens gewarmd, van het scheepsvolk de kleederen genomen en alles gedaan wat mogelijk was. Allen waren in eenen zeer slechten toestand, maar de kapitein was het verste weg, en het duurde ongeveer anderhalf uur eer hij was bijgebragt.

WROEGING EN OVERGAVE VAN EENEN MENSCHENMOORDER — De Cincinnati *Gazette* verhaalt de omstandigheden van het terugkeeren van zekeren John Leonard, en de overlevering van zich zelven in verzekerde bewaring. Deze Leonard sloeg, bij eenen twist, op den 3 April, 1858, eenen medearbeider op het hoofd, en bragt hem eene wond toe, die eenige dagen later 's mans dood veroorzaakte. Leonard vlugtte, doch de gedachte aan zijn misdrijf en zijn schuldig geweten bleven gelijken tred met zijne vliedende voetstappen, en folterden zijne ziel zoo hevig, dat hij eindelijk besloot naar het tooneel van zijne moorddaad terug te keeren, en zich over te leveren om verhoord te worden. Hij was geheel tot naar Australie gezworven, in zijne pogingen om zijne straf te ontgaan, maar zelfs in die zekere wijkplaats, vond hij geenen vrede, en besloot terug te keeren en zich aan zoodanige straf te onderwerpen, als het Hof hem mogt opleggen. Hij werd bijna oogenblikkelijk na zijne aankomst herkend en gevat, maar hij zocht zijnen ouden patroon op, ontlastte daar zijn gemoed van de verschrikkingen, die hem gedwongen hadden terug te keeren, doch verklaarde tevens, dat hij geen oogmerk had gehad om zijnen kameraad te dooden.

EENE NIEUWE ONTHULLING IN DE ZAAK VAN JUMPERTZ. — Alvorens dezelve onzen lezers mede te deelen, achtten wij het noodzakelijk, in korte woorden te zeggen, wat er eigenlijk van die Jumpertz zaak is.

Al eenen vrij langen tijd geleden kwam er te Detroit (meenen wij, doch wij staan er niet voor in, dat dit de juiste naam der plaats is, hetgeen dan ook tot de zaak niets afdoet), met den spoortrein eene ton aan, in welke, gelijk ontdekt werd, zich het aan stukken gesneden ligchaam eener vrouw bevond. Na lang zoeken, kwam men den afzender van die ton te Chicago op het spoor, en dit was Jumpertz, een barbier. Deze persoon had vroeger te Milwaukee geleefd met eene Sophia Werner, was vervolgens naar Chicago vertrokken, en had zich aldaar als barbier nedergezet. Sophia was hem tegen zijnen zin gevolgd, en eenige dagen heimelijk op zijne kamer geweest, tot zij op de bovenbeschrevene wijze door hem de wijde wereld werd ingezonden.

Het is geen wonder, dat dit een allerbelangrijkst proces baarde. Jumpertz beweerde, dat Sophia zich zelve vergeven had, en dat hij toen, daar hij niet wilde weten, dat hij een meisje bij zich had gehad, enz., enz., in vertwijfeling haar ligchaam aan stukken gehakt, en ingekuipt had, en haar aldus uit de voeten had willen maken. Doch zijne verklaring was natuurlijk geen bewijs, dat hij haar niet vermoord had, en eindelijk, na alle mogelijk onderzoek, verklaarde de Jury hem schuldig, en hij werd ter dood veroordeeld. Ten gevolge van eenige geringe misslagen werd echter het vonnis vernietigd, en een nieuw verhoor gelast, en de dametjes van Chicago werden op nieuw eenigen tijd in de gelegenheid gesteld, om zich door dezen belangrijken jongman in de gevangenis te laten kappen, gelijk zij reeds vroeger gedaan hadden.

Onlangs was nu weder een nieuw verhoor aangevangen, en hetzelve was zoo goed als geeindigd, toen de onthulling plaats had, welke wij thans zullen mededeelen.

Voorlaatsten Vrijdag vielen er eenige onverwachte en verrassende onthullingen voor in het verhoor van Jumpertz, te Chicago. Het schijnt, dat, terwijl hij met Sophia als zijne bijzit te Milwaukee woonde, Jumpertz kennis kreeg aan een jong en schoon meisje van zestien jaren, en dit onder belofte van het te zullen huwen verleidde. Dit meisje werd bij hem zwanger, en Jumpertz beloofde haar te huwen, zoodra hij van Sophia kon afkomen. Het meisje ging op het land achter in Wisconsin, en bleef daar tot haar kind geboren was. Middelerwijl hadden Jumpertz en Sophia Milwaukee verlaten, en werden gedacht te Chicago te zijn. Het jonge meisje volgde hen, en ontmoette, kort na hare aankomst, aldaar Jumpertz op de straat. Zij vraagde hem waar Sophia was. Hij aarzelde een oogenblik, doch zeide eindelijk dat Sophia dood was — dat zij vergift ingenomen en zich doodgeslapen had, en dat hij haar lijk ingekuipt en naar New York gezonden had. Hij zag dat jonge meisje niet meer, voor nadat hij in hechtenis werd genomen. Toen bezocht zij hem in de gevangenis, en hij zeide haar, dat hij er waarschijnlijk nooit het leven zou afbrengen, en raadde haar te trachten hem te vergeten. Zij gaf hem op en huwde met een' ander.

Naderhand dacht Jumpertz, dat er kans was op zijne vrijspraak, en toen vernieuwde hij zijne liefdebetrekking met het meisje, en raadde haar haren man te verlaten. Dit deed zij, daar zij nog aan Jumpertz gehecht was. Toen zij deze getuigenis in het Hof aflegde, dacht men, dat de zaak geeindigd was, en deze onverwachte keer, welke het getuigenverhoor kreeg, viel als een donderslag onder hen, die in het Hof aanwezig waren.

MIDDEL TEGEN DE WATERVREES.—Het *Leipziger Journal* geeft het volgende geneesmiddel op tegen de beet van eenen dollen hond, hetwelk, zegt het, door eenen saksischen houtvester ontdekt is, en is gebleken onfeilbaar te zijn: "Neem onmiddellijk warmen azijn of lauw water, wasch de wond daarmede schoon uit en droog dezelve af; giet er dan eenige druppelen *acidum hydrochloricum* op, omdat mineraalzuren het vergift van het speeksel vernietigen, waardoor het laatste geneutraliseerd wordt.

Een Zuiderlicht,

Een prachtvol tooneel aan kaap Horn.

De *Alta California* van den 28 October schrijft: Het amerikaansche schip *Southern Cross* en *Webfoot*, het eerste van Boston, het laatste van New York, hadden op hunne reis naar onze haven aan kaap Horn eenen buitengewoon hevigen storm door te staan. De Southern Cross, kapitein Howes, verliet Boston op den 10 Junij, legde de reis aan de atlantische zijde in 29 dagen af, stuurde westelijk tot Pernambuco en kaap St. Roque, en passeerde de straat van Le Maire op den 10 Augustus.

Hierop had hij 23 dagen met zeer hevige, en weerbarstige winden, met menigvuldige regen-, hagel- en sneeuwstormen te worstelen. In den nacht van den 2 September viel er, gedurende eenen verschrikkelijken storm, een wonderbaar, prachtig luchtverschijnsel, een zoo zeldzaam zuiderlicht (Aurora Australis) voor. Dit verschijnsel ving des morgens omstreeks ten half twee ure aan, en nam bij voortduring in glans en schoonheid toe, tot dat de dag aanbrak, toen het allengs voor den glans des dags week. De gansche hemel scheen in donkerroode vlammen te staan en de zee rolde vreeselijk, zoo dat de gewoonlijk met wit schuim zich hoog verheffende golven, bijna bloedrood schenen. Eenige matrozen waren ten gevolge van dit zeldzame en tegelijk grootsche natuurtooneel in de grootste angst en ontsteltenis. Plotseling, gedurende den nacht, werd het schip door eenen vreeselijken hagel en sneeuwstorm gevat, die desgelijks van de hoogroode kleur was, die het gansche uitspansel inhulde. Eene geweldige golf vatte het schip en overstelpte het met eenen vuurregen.

Tusschen de afzonderlijke windvlagen zag men op de heldere plaatsen aan den hemel, de geheimzinnige lichtstrepen in kurkentrekvormige draaijingen bijna tot aan den zenith omhoog schieten, en nu eens in de dikke duisternis met meteorischen glans lichten, dan weder tegen den gezigteinder, gelijk de vlammen bij een groot vuurwerk omhoog likken, zoodat de gloed zich op de zeilen afspiegelde. Nooit, zoo verzekeren kapitein Howes en zijne officieren, heeft een menschelijk oog eene grootere pracht gezien.

Gedurende den storm vertoonden zich verscheidene malen aan de punten der masten, aan de einden der ra's en andere uitstekende punten, ballen van electriek vuur.

HET MERKWAARDIGSTE BOEK DER WERELD.— Het volgende verslag van dit waarlijk wonderbare voorbeeld van menschelijke geduld en menschelijke kunst, is naar een ruw afschrift, dat ik eenige jaren geleden nam. Het doet mij leed, dat ik er niets naders van zeggen kan, daar ik de bron, waaruit ik het geput heb, niet heb opgeteekend, en dezelve mij thans uit het geheugen is gegaan. Doch dit is van weinig belang, daar het boek aan de boekenkenners goed bekend is.

"Misschien is de zonderlingste bibliographische merkwaardigheid die welke toebehoort aan de familie van den prins de Lygne, en thans in Frankrijk is. Zij is getiteld *Liber Passionis Domini nostri Jesu Christi, cum characteribus nulla materia compositis* (Boek van het lijden onzes Heeren Jesus Christus, met letters, die uit geen materiaal zijn zamengesteld.) Dit boek is noch geschreven noch gedrukt! — Al de letters van den tekst zijn uit elk blad uitgesneden op het fijnste perkament; en daar de bladen met blaauw papier zijn doorgeschoten, leest men dit zoo gemakkelijk als de beste druk. De arbeid en het geduld, aan dit werk besteed, moeten uitstekend zijn geweest, voornamelijk als men de naauwkeurigheid en fijnheid der letters in aanmerking neemt. Over het algemeen is de uitvoering in allen opzigte inderdaad bewonderenswaardig; en het perkament is van de fijnste en kostbaarste soort. Rudolphus II van Duitschland bood voor dit boek, in 1640, 11,000 ducaten, hetgeen misschien gelijk stond met 60,000 in den tegenwoordigen tijd. De merkwaardigste omstandigheid, waarmede deze letterkundige schat gepaard gaat, is, dat dezelve het koninglijke wapen van Engeland voert; doch men kan niet ontdekken, dat het ooit in dat land geweest is."—*Notes and Queries.*

☞ Wij maken onze lezers in Sheboygan County opmerkzaam op de in eene andere kolom voorkomende advertentie van de heeren SCHNEIDER & CO. Zeer gemeenzaam met hen bekend zijnde, kunnen wij hier, zonder overdrijving, de verklaring afleggen, dat zij goede burgers zijn, vriendelijke en heusche menschen in den omgang, en opregte en vertrouwenswaardige mannen, om zaken mede te doen. Wij bevelen hen en hunnen winkel dan ook gerustelijk onzen lezers aan, in de volle overtuiging dat wij dezen niet misleiden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

SHEBOYGAN, 13 Dec. Men meldt ons uit Pella het volgende:

Als een bewijs, dat men ook in Amerika de wetenschappelijke kennis van vreemdelingen op prijs weet te stellen, dient, dat de heer H. Neijenesch, voorheen Hoofdonderwijzer aan de stads districtschool aldaar, onlangs benoemd is tot Professor aan de "Central Iowa University," welke aldaar gevestigde inrigting thans een getal van ruim 150 studenten telt.

CHARLESTOWN, Va., 27 Nov. De voornaamste opschudding van gisteren (Zaturdag) werd veroorzaakt door het aan het publiek laten zien, in des Sheriff's kantoor, van het touw, waarmede John Brown moest worden opgehangen. Gansche troepen kwamen om het te zien. De vreeselijke, bloeddorstige gesprekken, voor welke het den tekst opleverde, waren bijna schrikbarend, zelfs in deze streek van barbaarsche vrijheid van spreken. Ik geloof, dat, als er geene overvloedige schikkingen worden gemaakt, Brown welligt door het woedende volk gegrepen en verscheurd zou worden. De hevigheid der uitdrukkingen alhier kent geene grenzen; of het tot eene daarmede overeenkomende geweldadigheid leiden zal is onzeker. Ik geloof het echter niet; woorden kosten niets — daden vragen overtuigdheid en moed.

Dat het touw van katoen uit Zuid Caroline is gemaakt, daarop wordt met eene zekere blijdschap gewezen. "Geen noordelijke hennep," zegt de sheriff, "zal onze misdadigers straffen."
—*Cor. of Tribune*

CHICAGO, 5 Dec. Gisteren avond werd er brand ontdekt in eene schuur, belendende aan de ramen en blinden fabriek der heeren Hull & Winch, in de Wells straat, bij den hoek van de Harrison straat. De schuur was in een oogenblik door de vlammen verslonden, en deze deelden zich aan gezegde fabriek mede, eer de brandspuiten gekomen waren.

De brand woedde ontembaar voort, en tastte de hoopen timmerhout op de werf en de aangrenzende gebouwen zoo snel aan, dat de bewoners derzelven ter naauwernood den tijd hadden om er uit te komen. Bijna in vijftien minuten was het gebouw tot aan den grond toe afgebrand. Het verlies der firma wordt op $ 15,000 geschat; verzekerd voor $ 5000.

De brand was ongetwijfeld het werk van brandstichting, daar hij in de schuur ontstond, en de watchman die eenige oogenblikken te voren verlaten had, toen de brand ontdekt werd.

SING SING, N. Y. 6 Dec. Dezen morgen viel op den Hudson Rivier Spoorweg een ongeluk voor, door het breken eener as. Geene levens verloren, behalve twintig stuks vee.

MILWAUKEE, 7 Dec. Maandag maakte er een dolle hond los in de 9 Ward, en werd weldra een voorwerp van algemeenen schrik, in het gedeelte der ward, waar hij was. En niet zonder reden ook, want voor hij werd afgemaakt had hij tien personen, vijftien andere honden, eene koe, en een varken gebeten. De hond hoorde toe aan H. Rallit, en men vreest, dat deze woedende aanval de ergste gevolgen zal hebben. Hij werd eindelijk, dien avond, in de vierde ward gedood.

Een groot Geneesmiddel voor vrouwen

Honderden prikkelende middelen zijn uitgevonden en verkocht. Onder den naam van een specifiek middel in de verschillende ziekten en ongeregeldheden te zijn, aan welke het teedere gestel der vrouw haar bloot stelt. Het gevolg van al deze prikkelende middelen is geweest, eene *tijdelijke levendigheid* aan het *zenuwstelsel* te geven, en valsche kracht aan de *spieren*; doch deze verligting is opgevolgd, door eene grootere neerslagtigheid en verzwakking dan vroeger, en de herhaalde pogingen van ongestelden, om zich door deze *valsche geneesmiddelen* op het paard te helpen, zijn eindelijk uitgeloopen, op de verniețing van het weinigje levensorganisatie, dat er nog over was. Doch *Boerhave's Hollandsch Bitter* gebruikende, zult gij zulke droevige uitkomsten niet vinden. Het is een zuiver plantaardig zamenstel, bereid op wetenschappelijke grondbeginselen, op de wijze van den beroemden hollandschen Professor, Boerhave. Onder deszelfs invloed, verkrijgt elke zenuw en spier nieuwe kracht en leven, eetlust en slaap keeren weder, en eindelijk volmaakte gezondheid. Zie de advertentie in eene andere kolom.

VOOR BORSTZWAKKEN.—De adverteerder, na verscheidene jaren aan eene hevige *ongesteldheid der long* te hebben geleden, en aan die vreeselijke ziekte, de tering, in den tijd van eenige weken door een zeer eenvoudig middel genezen zijnde, — wenschte aan zijne medelijders deze geneeswijze bekend te maken. Aan allen, die het verlangen, zal hij (*franco*) een afschrift van het voorschrift (*recept*) zenden, met aanwijzingen voor het gereed maken en gebruiken van hetzelve, hetgeen zij eene zekere genezing van *Tering, Aamborstigheid, Luchtpypontsteking*, enz. zullen bevinden. Het eenige doel, dat de adverteerder met het zenden van dit recept heeft, is de lijdenden wel te doen, en hij hoopt dat elk hunner dit geneesmiddel zal beproeven, daar het hun niets zal kosten en misschien tot heil zal zijn. Zij, die het voorschrift wenschen te hebben, gelieven zich te adresseren aan

REV. EDWARD A. WILSON,
Williamsburgh, Kings Co., N. Y.

CORRESPONDENTIE.

Mr. ——, te Grand Haven, Mich.—Eene advertentie van een weggeloopen varken, of eenig ander beest, wordt gewoonlijk drie weken achter elkander geplaatst, en kost dan $1, 00.

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door BACOT & SPRANGERS.
SHEBOYGAN, WIS., den 14 December 1859.

blanke Winter Tarwe,	ᵽ bushel	$ 0,90 @ 1,05
Roode W. en Z. Tarwe,	„ „	– 0,75 @ 0,90
Rogge,	„ „	– 0,50 @ 0,60
Gerst	„ „	– 0,45 @ 0,55
Haver	„ „	– 0,25 @ 0,28
Ind. Koren,	„ „	– 0,50 @ 0,60
„ „ in Aren,	„ „	– 0,25 @ 0,30
Witte Boonen,	„ „	– 0,80 @ 0,87
Erwten,	„ „	– 0,50 @ 0,56
Aardappelen,	„ „	– 0,35 @ 0,40
Gras Zaad,	„ „	– 1,25 @ 1,50
Droege Appels	„ „	– 2,75 @ 0,00
Groene Appels,	ᵽ barrel	– 2,25 @ 0,00
Spek [mess]	„ „	– 0,00 @ 0,00
Zout,	„ „	– 1,87 @ 0,00
Wit Visch,	„ „	– 3,00 @ 0,00
Winter Tarwe meel.	„ „	– 5,00 @ 5,50
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	– 3,75 @ 4,25
„ super fijn,	„ „	– 3,00 @ 3,25
Roggemeel,	„ „	– 1,50 @ 2,00
Boekweitmeel,	„ 100lbs.	– 0,08 @ 1,50
Ind. Korenmeel,	„ „	– 1,20 @ 2,00
Vleesch	„ „	– 3,00 @ 7,00
Spek	„ „	– 0,06 @ 0,07
Boter		– 0,11 @ 0,13
Geslagte Varkens,	„ „	– 4,20 @ 5,00
Hammen,	„ „	– 0,07 @ 0,09
Eijeren	per dozijn	0,12 @ 0,00
Timmerhout	„ M	– 6,00, @ 10,00
Shingles	„ „	– 1,25 @ 1,50
Hooi	„ ton	– 10,00 @ 11,00
Hout,	„ cord	– 1,25 @ 0,00

Advertentien.

*** Gehuwd, in het jaar 1858.
CORNELIUS BALL,
met de weduwe
D. QUINTUS,
die op den 21 September 1859, op eene allerschandelijkste wijze, haren echtgenoot verliet.
Mill Point, 17 November, 1859.

LET WEL!

De heeren Schlichting & Schwarting hebben, drie mijlen van Sheboygan, aan den Calumet Plank Road, eenen Stoomoliemolen gebouwd, die op 1 Januarij e. k. in werking zal zijn. Daar deze inrigting in eene werkelijk groote behoefte voorziet, verzoeken wij onzen lezers in Sheboygan County, hierop acht te slaan.—De heeren Swarting en Schlichting zijn mannen, om zaken mede te doen.

JACOB SCHNEIDER. GERH. SCHNEIDER.

SCHNEIDER & CO.

DISTILLEERDERS van WHISKEY,
EN INVOERDERS EN VERKOOPERS VAN
WIJNEN, LIQUEUREN EN CIGAREN,
Bourbon, Monongahela, en rogge
WHISKEY,
ALLE SOORTEN VAN HARTSTERKINGEN EN BITTER;
ACHTSTE STRAAT.
(Twee deuren ten noorden van SCHRAGE & CO.'S steenen gebouw.)
P. O. Box 270. SHEBOYGAN, WIS.
518.

EVERGREEN CITY BANK.

JOHN O. THAYER,
BANKIERS & COMMISSIONAIR DER STATEN MAINE, MASSACHUSETTS EN NEW YORK,
belast zich met het invorderen van alle zlechen van ver- en nabij, per wissel tegen billijke per centen.
504 tf.

F. CHRISTIAN & ZOON.

Koopman in kruideniers-waren, levensmiddelen, aardewerk porcelein, ijzerwaren, galanterien enz., enz.

welke goederen bij regtstreeks te Boston en te New York gekocht heeft, noodigt het hollandsche publiek dringend uit, zijnen winkel te bezoeken en de waren en prijzen te onderzoeken.
Sheboygan Falls, 15 Nov, 1859. 503.

HEETE & KOUDE KOORTS

aan welke, over een groot gedeelte van den aardbol, de menschen lijden, is het gevolg van eene ziekelijke werking in het gestel, voortgebragt door eene giftige smetstof van plantaardige ontbinding. Deze uitwaseming wordt geboren uit de werking van zonnehitte op vochtigen grond, en stijgt met de waterdampen uit denzelven op. Terwijl de zon beneden den gezigteinder is, houden deze dampen zich nabij de oppervlakte der aarde op de giftstof wordt met dezelven, door de longen, in het bloed opgenomen. Daar werkt zij als een prikkelend vergift op de ingewanden en afscheidende organen van het ligchaam. De lever wordt stijf en laat af van niet alleen deze giftstof, maar ook de gal, uit het bloed af te scheiden. Beiden, de giftstof en de gal, hoopen zich in den bloedsomloop op, en brengen hevige wanorden in het gestel te weeg. De milt, de nieren en de maag sympathiseren met de lever, en raken ook van haar stel. Eindelijk dringt het instinct van ons organismus, als het ware eene poging doende om de schadelijke vermenging uit te drijven, al het bloed van het ligchaam in de inwendige afscheidende deelen te zamen, om deze te dwingen dezelve uit te werpen. *Het bloed* verlaat de oppervlakte, en snelt met een ophoopend geweld naar de centrale organen. Dit is de *koude rillingen*. Doch dit *mislukt*. Dan volgt de *koorts*, in welke het bloed de centrale organen verlaat en naar de oppervlakte snelt, als het ware eene andere poging doende, om het prikkelend vergift door het andere groote afscheidende deel—de huid—uit te drijven. Ook dit mislukt, en het gestel laat uitgeput de poging varen, en wacht op het herstel der krachten, om op eenen anderen dag de wanhopige poging te herhalen. Dit zijn de aanvallen of paroxysmen van HEETE EN KOUDE KOORTS. Zoodanige wanorde van het gestel zal natuurlijk de gezondheid ondermijnen, als dezelve niet wordt weggenomen.

Wij hebben getracht een tegengift te vinden, en hebben het gevonden,

Ayers Koortsmiddel,

dat de boosaardige giftstof in het bloed neutraliseert, en de lever prikkelt, om het uit het ligchaam te drijven. Gelijk het moest, *geneest* het deze droevige ongesteldheid met volkomene zekerheid. En het doet meer, of liever doet wat van meer dienst is voor hen, die aan deze besmetting onderhevig zijn. Als het bijtijds wordt ingenomen, verwijdert het hetzelve uit het gestel zoodra het opgeslorpt is, en houdt dus hen, die het gebruiken, vrij van deszelfs aanvallen, houdt het gestel gezond ofschoon aan de ziekte blootgesteld. Bij gevolg geneest het niet alleen, maar behoedt tegen de groote verscheidenheid van ongesteldheden, die door dezen boosaardigen invloed worden voortgebragt, zoo als tusschenpoozende koorts, rilkoorts, sluipkoorts, periodieke hoofdpijn, of galachtige hoofdpijn, galkoorts, zenuwpijn, Rheumatismus, jicht, blindheid, tandpijn, oorpijn, zinkings, aamborstigheid, hartkloppingen, pijnlijke aandoeningen der milt, vrijsterziekte, koliek, verlamming, en pijnlijke aandoeningen van maag en darmen, alle welke, als zij hieruit voortkomen, bevonden zullen worden meer of min een tusschenpoozend karakter aan te nemen. Dit "KOORTSMIDDEL" neemt de oorzaak dezer ongeregeldheden weg, en geneest de ziekte.

Dit volbrengt het, door de afscheidende organen aan te zetten, tot de uitdrijving van de giftstof uit het gestel; en deze organen worden trapsgewijze er aan gewoon gemaakt, dezen hunnen pligt uit eigen beweging te doen. Daaruit vloeit voort wat men *acclimatisering* noemt. De tijd kan hetzelfde doel bereiken, maar dikwijls is het leven niet lang genoeg, of wordt in de poging opgeofferd, terwijl dit "KOORTSMIDDEL" het in eens doet, en met veiligheid. Wij hebben groote reden om te gelooven, dat dit een zekerder, zoo wel als een veiliger middel is voor de gansche klasse van ziekten, die door miasmatische besmetting veroorzaakt zijn, dan eenig ander, dat ontdekt is; en het heeft nog een ander voordeel voor het publiek, en wel, dat het even goedkoop is als goed.

BEREID DOOR
DR. J. C. AYER EN CO.
LOWELL, MASS.
PRIJS EEN DOLLAR DE FLESCH.

Ayers Cherry Pectoral

heeft zich zulk eenen naam verworven, wat betreft het genezen van allerhande Keel- en Long Ziekten dat het geheel onnoodig is, overal waar het gebruik wordt, de bewijzen op te tellen van deszelfs deugden. Daar het door deze gansche streek lang gebruikt is behoeven wij niet meer te doen, dan het volk te verzekeren, dat deszelfs goede naam zoo goed als ooit wordt gehandhaafd, en dat men er zich op verlaten kan, dat het voor hunne redding alles zal doen, wat men ooit bevonden heeft dat het doet.

ROCK MILL.

De koren molen,
ROCK MILL.
genaamd, te
Sheboygan Falls.
is thans zoo ingerigt, dat hij de kalanten beter bedienen kan dan eenige molen in de County. Landbouwers, die hun graan aldaar te malen brengen, "**zullen bevinden, dat zij er hun voordeel mede doen, en dat zij meer bloem verkrijgen, en van eene veel betere hoedanigheid, dan ergens anders.**"
1 Aug. 1859.

ASCH GEVRAAGD!

30,000

BUSHELS VELDASCH
gevraagd in de
nieuwe Potasch fabriek,
te Sheboygan. De hoogste prijs in goederen of contanten zal betaald worden.
A. P. LYMAN.
Sheboygan, Sept. 20 1859. n88tf.

Potten en Pannen.

PETER BERNS, pottenbakker in de negende straat, nabij de oude Plank Road, Sheboygan, Wis. beveelt zijnen voorraad van pottenbakkerswaren aan, en belooft eene goede bediening en civiele prijzen.
508 tf.

St. Maria ACADEMIE

Voor jonge juffrouwen,
ONDER HET OPZIGT DER SCHOOLZUSTERS N. D.

PRIJZEN IN DE DRIE MAANDEN TEGEN VOORUITBETALING.

Kost en inwoning	$25,00
Onderrigt in de volgende vakken: Engelsche spraakkunst, spellen, lezen, schrijven, cijferkunst, algebra, aardrijkskunde, sterrekunde, wijsbegeerte, oude en nieuwe geschiedenis, scheikunde, redekunst, boekhouden,	$ 5.00
Duitsche taal	3.00
Piano	6.00
Guitarre	5.00
Zingen	2.00
Teekenen in waterverw	3.00
Kunstwerken	5.00
Vervaardigen van wasbloemen	4.00
„ „ garenwerken	4.00
Breijen in goud, zijde enz.	5.00

5036m.

Let wel!

Aan de Hollanders in de stad en County Sheboygan word bekend gemaakt, dat
alle soorten van kruideniers, en ellegwaren
het goedkoopste en beste in
GEO. END'S
Winkel in de Center straat te Sheboygan
te koop zijn, en dat zij zich van eene goede bediening kunnen verzekerd houden.
Het beroemde
Koffijextract van Fr. Felix
is hier voor verminderde prijzen te bekomen. 482-3m

John Sully

is weder te HUIS, te SHEBOYGAN FALLS, zijnde pas van zijne reis naar NEW YORK teruggekeerd, met eenen volledigen voorraad nieuwe goederen, die hij zoo goedkoop zal verkoopen als de goedkoopste en daarbij zijne kalanten zoo goed zal behandelen, dat men er van zal staan te kijken.

Ga niet naar

PIKE'S PEAK!

Het is beter te huis te blijven en Graan te telen en landbouw of handwerk te drijven en

met Sully zaken te doen.

OORLOG in Europa

zal het geld weder overvloedig in omloop brengen, en de prijzen der veldvruchten doen stijgen, zoodat het beter rekening zal geven, te huis te blijven en graan te telen, enz., en met

JOHN SULLY

negotie te doen, dan naar Pike's Peak te gaan, om naar goud te graven—en geen goud te vinden.

SULLY koopt boter, eijeren, huiden, graszaad, vodden, mepelsuiker en alle andere voortbrengselen der County en zal altijd den hoogsten prijs betalen, terwijl hij zijne goederen zoo civiel verkoopen zal als eenige winkel in Sheboygan County.

BOERHAVE'S HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,
VERDORVENE SPIJSVERTERING.
ZIEKTE DER NIEREN.
LEVER ONGESTELDHEID,
ALLERLEI ZWAKHEID,
KOUDE EN HEETE KOORTS.
VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.—Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene *oorzaak* of een *gevolg* van bijna alle andere ziekte, en, in dit tijdperk ingenomen, gelooven wij dat een geneesmiddel—BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER—altijd verligting, zoo niet eene voortdurende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redenerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich vestigen zou op hetgeen slechts pogchen scheen.

Gebrek aan spijsvertering, branden op het hart, hoofdpijn—ziekte en zenuwachtige,—ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn *ongeregeldheden der gal en ongeteldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer, om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid*, en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huisselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen, alle bevonden worden voort te spruiten uit den ziekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welke verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die *bijzondere tijdperken*, in het leven van elke vrouw, meer in het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest;—iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men, in die *tijdperken*, zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van *verligting* te zullen vinden *van de misselijkheid* en *herstelling van de kracht*, met eene volkomene onbezorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken, van die dames, die zonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al dezulken, *of zij aan de sekse eigen zijn of niet*, welke uit zwakheid van eenig bijzonder orgaan, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan toovenij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch, zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levens kracht tot eene *geregelde* werking op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de de *oorzaak* weg te nemen, roeit het grondig de *uitwerkselen* der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eene theelepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen. En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags.

Zijt gij aangekaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal.—Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nogtans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij beloven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past.

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch.—Het groot gevraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co
eenige eigenaars,
Pittsburgh. Pa.

Is te bekomen bij:
SCHRAGE & Co. SHEBOYGAN, WIS.
J. J. VAN DE PLASSCHE, Milwaukee, Wis.
BARCLAY BROTHERS, Chicago.
L. D'OOGE, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. POST, Holland, Mich.
F. W. de Berard, Allen & Hasford, Dubuque Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport
McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Min. wy473

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN
Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren
PENNSYLVANIA AVENUE,
April 13 tf Sheboygan, Wis.

1859. Nieuwe voorraad van Goederen. 1859

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCREIJEN & PROVISIEN,
Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,
Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen [illegible] prijzen.
Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei produkten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

AYER'S

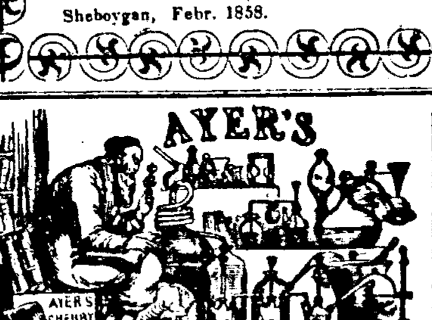

CATHARTIC PILLS

VOOR ALLEN WAARTOE EEN BUIKZUIVERINGS MIDDEL NOODIG IS.

Voor hardlijvigheid;
Voor bedorvene spijsvertering;
Voor geelzucht;
Voor eene vuile maag;
Voor hoofdpijn;
Voor den rooden loop;
Voor spijsloop;
Voor aanbijen;
Voor klierziekte;
Voor daaruit voortspruitende ongesteldheden;
Voor het rheumatismus;
Voor huidziekten;
Voor ongesteldheden der lever;
Voor waterzucht;
Voor uitslag, builen en haarworm;
Voor wormen;
Voor jicht;
Voor eene zwakke maag om voor het eten in te nemen;
Voor zenuwpijn;
Voor scherpten in het bloed.

Zij zijn met suiker bekleed, zoodat de lastigste innemer ze met genoegen slikken zal, en zij zijn het best openend middel der wereld voor alle oogmerken van een huismiddel.

Prijs 25 cts. de doos: zes dozen: $1,00

Een aantal geestelijken, geneeskundigen, staatslieden en uitstekende personen hebben hunne namen verleend, om van de onvergelijkelijke nuttigheid dezer geneesmiddelen te getuigen, maar onze plaats alhier laat ons niet toe dezelven hier in te lasschen. De hieronder opgenoemde agenten geven *voor niet* almanakken uit, waarin zij zijn opgegeven: ook met volledige beschrijvingen der bovengenoemde ziekten, en de behandeling, die tot derzelver genezing moet gevolgd worden.

Laat u niet door beginselloozo kooplieden met andere bereidingen afzetten, waarbij zij meer verdienen. Vraagt *Ayer's* middelen, en neemt geene anderen. De zieken hebben de beste hulp noodig, die er is, en die moeten zij hebben.

Bereid door
Dr. J. C. Ayer & Co.,
LOWELL, Mass.

Alle geneesmiddelen zijn te koop bij
W. H. Davis, Sheboygan, Wis.
P. H. Smith, Plymouth.
N. C. Farnsworth & Co., Sheboygan Falls.
Kesch & Steavens, Greenbush.
J. Heukelman Wolters, Pella, Iowa.
John Rice, Milwaukee, en alle Drogisten.

CHARLES MEYER,

[LAATSTELIJK REGISTER OF DEEDS]
beveelt zich zijnen HOLLANDSCHEN VRIENDEN IN SHEBOYGAN COUNTY als
VREDEREGTR
aan, en belooft eene prompte en onpartijdige behandeling van de hem toevertrouwde zaken.
☞ Zijn kantoor is in de 8ste straat,
Sheboygan, 13 April, 1859. 480

ALLERBESTE
TARWE
en
ROGGEBLOEM &c.
TE KOOP,
den
EVERGREEN CITY
MOLEN.
Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van voeder voor handen.
384tf. V. E. Young, agent.

IJZERGIETERIJ

VAN
JOSEPH KELLER.

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerle LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.
JOSEPH KELLER.
Sheboygan, Maart, 1858. 38tf

Nieuwe POTASCH FABRIEK.

Wordt gevraagd
100 ton zwart zout!
20,000 bushels asch!
Waarvoor de ondergeteekende bij aflevering contant zal betalen, in zijne potasch-fabriek te Sheboygan.
Sheboygan, 7 Aug., 1859.
A. P. LYMAN.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS
maakt wissels over naar Europa;
belast zich met de zorg voor den overtogt van volk naar
de
VEREENIGDE STATEN
benevens andere commissien vice versa,
drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van
LANDERIJEN,
het betalen van
BELASTINGEN enz.
Sheboygan. Wisconsin

ELLIS & JONES

ADVOCATEN EN PROCUREURS,
SHEBOYGAN. WISCONSIN
Deze nemen alle regtszaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.
ZIJ STAAN IN BETREKKING MET
Hon. Wm. R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester
James Wilson, Esq., 169 Brodway N. Y.
Messrs. John Olmstead & Co., N. Y.
Hon. John C. Knox, Philadelphia.
George Stewardson, Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St. Louis.
Jeremiah Van Rensselaer, Detroit.
☞ Kantoor over de Bank of Sheboygan.
Sheboygan, 5 April, 1858.

stuit mij tegen de borst, zulk een onbeduidend leven te nemen. Ik laat u bij uwe stervende kameraden. Zie hun einde en word wijs — als wijsheid zulk eenen afvallige bereiken kan. In den morgen zullen zij niet meer zijn. Begraaf hen en vlugt, opdat ik u nooit meer wederzie. Ik schenk u ditmaal het leven, maar wacht u voor onze volgende ontmoeting."

Martin Vantassle hief langzaam zijn hoofd van de aarde op, staarde met wezenlooze oogen naar de gezigten rondom hem, mompelde dat het donker was, en vraagde of Jessie Burnside gekomen was. Zijne zinnen waren verbijsterd. Het uur der ontbinding was op handen. Eenige oogenblikken sprak hij wild van dingen zonder samenhang, in welke het Verbond der Zeven en Saul de Eenoog vermeld werden.

"Laat ons hier niet blijven," zeide Hutter, Saul bij den arm nemende. "Dit is geen vermakelijk gezigt om te zien, en wij kunnen de stervenden geen good doen."

"Het zal zijn gelijk in den ouden tijd," antwoordde Saul. "De dooden zullen hunne dooden begraven. Ja, ik ben gereed; ik zal dezen man bij zijne dochters brengen, en dan zal ik gaan, waar de Stem mij gebiedt te gaan."

"Ja, ga! ga! en mijn vloek gaat met u," zeide Langford heesch. "Wij hadden een doel, dat nu voor altijd is teleurgesteld. De dood heeft ons altijd op de hielen gezeten, sedert wij het Verbond gemaakt hebben. Ga, als ik sterf, dan zweer ik dat ik bij u zal komen spoken!"

"Wee me vlas," zeide Podijah, terwijl zij zich van de treurige plek afwendden, "als de weg des overtreders niet hard is.—Men kan niet zeggen wat er gebeuren zal, dat beken ik! Het rad der fortuin blijft onophoudelijk draaijen, en de zijde, die de eene minuut boven is, is de andere minuut onder." Daarop tot Saul: "Gij zoudt zeker van dat dier niet scheiden willen, zoudt gij wel? Wel, ik heb er ook geen groot verlangen naar, want het is toch niet natuurlijk in zulk een schepsel, voor hond te spelen. Doch ieder zijn smaak. Onze wegen zijn niet alle denzelfden, en kunnen dit ook niet zijn, en reken me bovendien als ik er niet blij om ben."

Saul de Eenoog verviel tot een volslagen stilzwijgen, en Ismael draafde deftig naast hem. Wijselijk vermeden zij, hem met vragen te vermoeijen. Een weinig na zonsopgang bereikten zij de hut in het Laurier moeras, alwaar eene blijde begroeting hen wachtte. Saul alleen scheen door deze ontmoeting niet geroerd te worden. Hij sloeg geen acht op hetgeen er rondom hem voorviel, maar zette zich op zijne oude plaats neder, en scheen, behalve dat hij van tijd tot tijd tegen den wolf mompelde, geheel onbewust van het gezelschap van menschen. Jessie, medelijden hebbende met zijnen verlaten toestand trachtte zijnen geest af te leiden en hem uit de wereld van verstrooidheid, in welke hij verloren was, terug te roepen. Daar hare woorden zonder uitwerking schenen; haalde zij het kruisje met de keten voor den dag, dat hij haar gegeven had. Hij rukte het uit hare hand, kuste het, en verborg het in zijnen boezem. Daarop rees hij op, greep zijne buks, zag naar den hemel, naar zijne hut, toen naar Jessie.

"Het is tijd om te vertrekken," zeide hij. "Mijne bestemming is nog niet vervuld. — Ik moet naar eene plek gaan, waar niemand mij vinden kan. Ik zal niet alleen gaan — Ismael zal mij gezelschap houden, mijn vriend en medgezel zijn."

Jessie smeekte hem van besluit te veranderen en te blijven, maar zijn voornemen was onwrikbaar.

"Neen," zeide hij plegtig, "ik moet gaan! Uw beeld is hier en het zou mij kwellen.

"Wat is er in des duivels naam gebeurd!"

"Dat moogt gij wel vragen," kermde Langford. "Ik vond daar ginds bij dien pijnboom Saul den Eenoog slapende, en terwijl ik naar hem keek, veranderde hij plotseling in eene tijgerkat, of in eenig ander wild dier, en sprong op mijne schouders. Gij ziet wat hij gedaan heeft, niet waar! Het is met mij gedaan."

"Het verbond heeft ons niets goeds gebragt," zeide Arrowsmith. "Een vreemd noodlot heeft ons vervolgd."

"Gij zaagt Saul den Eenoog, en hij veranderde in eene tijgerkat. Bah!" zeide Pollard ongeloovig.

"Spot, als gij wilt, maar ik zweer u, dat ik geloof gezien te hebben, wat ik u zeide. Ik brand van dorst! Ik lijd vreeselijk!" kermde Langford.

"Gij zaagt Saul den Eenoog bij ginschen boom!" vervolgde Pollard driftig, en toch blijkbaar met ongeloof.

"Ja — ja! Waarom twijfelt gij daaraan! Neemt uwe buksen, en laat hem mij niet afmaken. Ik kan niet meer vechten — ik kan niet — ik kan niet! O, hoe verschrikkelijk!" antwoordde Langford, rillende en wild rondstarende.

"Saul de Eenoog of de duivel, ik wil het weten!" riep Pollard, zijne buks grijpende en naar den pijnboom gaande, waar Langford zulk een hevig ongeluk was overkomen. Met loome, maar toch snelle schreden, bereikte hij die plek. Hij zag eene opene ruimte, met een bemost heuveltje in het midden. Noch Saul, noch Satan waren te zien, maar Pollard ontdekte aan zijne voeten stukken van Langford's kleederen, en bloed op de bladeren.

"Een panter — aller waarschijnlijkst een panter," mompelde hij, als een harik rondglurende. "Wel, een panter is al leelijk genoeg. Ik had altijd liever Saul den Eenoog, dan eenen panter."

Pollard sidderde; niettegenstaande al zijnen dierlijken moed. De bewijzen van Langford's ongeluk waren zoo duidelijk, van zulk eene vreeselijke beteekenis, dat hij er niet aan kon twijfelen, of deze had eenen allergeduchtsten vijand ontmoet. — Werktuigelijk plaatste hij zich met zijnen rug tegen eenen boom, om een dergelijk ongeluk voor te komen.

"Kom, kom! Alles wel bezien, wat is dan nog een panter? Heb ik ze niet van aangezigt tot aangezigt gestaan, terwijl hunne oogen gloeiden als vuur! Als iemand eenen panter kan staan, dan kan hij ook Saul den Eenoog staan, of zelfs den duivel."

Pollard haalde eene lange teug adem in, en liet die weder met eenen zucht uit, gelijk menschen doen, die gevoelen dat zij in gevaar zijn.

"Wel, het doet er niet toe, ik zal hem vroeg of laat wel krijgen. Mensch of duivel, ik zal hem opsporen. Hij is de [illegible] bij het lot, en niemand zal hem om hals brengen dan Jim Pollard. Martin vreesde hem — zij allen vreezen hem; maar ik niet. Hij is op zijn best slechts een krankzinnige, en sterfelijk gelijk andere menschen. Listig en gevaarlijk is hij! [illegible] dat ben ik ook. Hij wordt slechts door zijn drijfveren zijner krankzinnigheid bestuurd; terwijl ik het voordeel heb van een [illegible] brein, en een koel oordeel. Ik tart hem — ik tart hem! Laat hem komen in welke gedaante hij wil, hij kan niet te spoedig komen."

Er gleed eene hand om den boom, tegen welken Pollard leunde, en greep hem bij de keel. Een gesmoorde kreet borst van zijne lippen, doch de knellende vingers hielden dien terug.

Mengelwerk.

Over de plank loopen.

De geschiedenis van het Westen is eene aaneenschakeling van bloedige en wreede daden.— Het verhaal, dat wij nu onze vriendelijke lezers gaan voorleggen, is niet een van de minsten in de donkere en eindelooze reeks van zulke gebeurtenissen. Wij hoorden het verhaal van de lippen van iemand, en wij hebben geene goede reden, om aan deszelfs waarheid te twijfelen, die wij genoegd te hebben, en wij geven deszelve aan onze lezers weder, zoo als wij dezelve vernamen.

Eenige jaren geleden, dus sprak de verhaler, kwam ik met eenen vriend overeen, om een uitstapje door de groote wildernissen van het Noordwesten te doen, op de manier der jagers. Na ons met al het geen wij noodig achtten, voorzien te hebben, en niets meer, namen wij onze gevaarlijke reis aan, want dat dezelve gevaarlijk was, wisten wij zeer goed en elke lezer zal hierin met ons instemmen.

Na dat wij onnoemlijke ontberingen en vele gevaren hadden doorgestaan, bevonden wij ons in de wildst mogelijke streek, en menige mijl van de woonplaats der beschaving verwijderd.— Wij hadden reeds genoeg doorgestaan, om de meeste menschen den moed te doen verliezen, maar wij waren jong en vol vuur, en niet gemakkelijk ter neêr te slaan of bang te maken, dit was voornamelijk het geval met mijnen makker, Andrew Stuff geheeten. Wij waren beiden zeer gezond, sterk als ijzer, en nog al goed geoefend in het gebruik van goede werktuigen als, buks, pistool en bowiemes. In dit opzigt konden wij ons met de besten meten, ware het anders geweest, wij zouden nimmer lang genoeg geleefd hebben om het punt te bereiken, waar wij ten laatste aankwamen. Juist omstreeks het vallen van den nacht op zekeren avond in het laatste gedeelte van Julij, na eenen vermoeijenden dagmarsch, hielden wij stil voor den nacht. Men kan zich naauwelijks eene meer donkere, sombere en verlatene eenzaamheid verbeelden, dan die, welke ons omringde. Stilzwijgend maakten wij ons vuur aan en maakten ons avondmaal gereed, hetwelk wij stilzwijgend nuttigden. Daar wij afgemat en een weinig neêrslagtig waren, hadden wij geenen lust tot praten.

Eenigen tijd zaten wij voor ons kampvuur, zonder eenig geluid te geven, ja zelfs zonder ons te bewegen. Ik dacht aan huis en aan mijne afwezige vrienden, en het is ligt te gelooven, dat Stuff zich met dezelfde gedachten bezig hield.

Nadat er eenigen tijd verloopen was, begon ons vuur uit te gaan, waarom ik opstond, om er hout bij te voegen. Het gehuil van eenen wolf verschrikte mij, en onwillekeurig sprak ik mijnen kameraad aan. Doch hij antwoordde mij niet. Zonder deze omstandigheid op te merken, wierp ik eenen hoop takken op het vuur, en sprak hem aan met de volgende woorden:

"Rust eenige uren, Andy, ik zal de wacht houden, en daarna kunt gij hetzelfde voor mij doen."

Nog bekwam ik geen antwoord, en toen begon ik de ongewone stilzwijgendheid van mijnen medgezel op te merken.

"Deert u iets, Andy!" zeide ik, hem van nabij beschouwende.

Nog geen antwoord.

"Dat is een weinig wonderlijk," mompelde ik, na hem toegaande.

Stuff zat naar het vuur gekeerd, met zijn gezigt op zijne knieën rustende. Ik schudde hem zonder hem wakker te maken. Ten laatste ligtte ik zijn hoofd op, en werd op eenmaal overtuigd dat hij vast en gezond sliep.

Om de vrees lagchende, welke mij voor eenige oogenblikken bevangen had, liet ik Stuff zijnen slaap genieten, en ging zoo gemakkelijk als de omstandigheden het mij toelieten, zitten.

Ik was vreeselijk slaperig, en, niettegenstaande onzen gevaarlijken toestand, niettegenstaande elke poging, welke ik daartegen aanwendde, konde ik niet geheel en al de overmagt des slaaps tegenstand bieden. Van tijd tot tijd sprong ik plotselijk op en bevond dat ik aan het dommelen geweest was. Den laatsten keer, dien ik mij vermande, werd ik opgewekt, door het gehuil van eenen wolf. Opspringende zag ik het grimmige dier geene twaalf schreden van mij verwijderd, met zijne uitgehongerde oogen mij door de duisternis aanstaren. Een brandend hout aangrijpende, wierp ik hetzelve met al mijne magt naar het roofzuchtig dier. Het raakte hem midden op zijnen kop, en met een vreeselijk gehuil vlugtte hij in het bosch. Stuff ontwaakte niet, roerde zich zelfs niet, zoo vast was zijn slaap.

Hierna voelde ik mij niet geneigd tot slapen, ofschoon er verder niets meer werd gehoord of gezien. Ik onderzocht mijne buks en pistolen, wierp meer hout in het vuur, en hield mijzelven in beweging, mijne oogen en ooren open voor elken anderen nachtelijken bezoeker.

Eenige tijd ging rustig voorbij, en ik begon mij onuitstaanbaar vermoeid te gevoelen. Elke zenuw ontspande zich, en eene slaperige verdooving maakte zich trapsgewijze van mij meester. Onwillekeurig sloten zich mijne oogen—mijne knieën knikten, en ik was op het punt om neder te zijgen, toen ik op eenmaal opgewekt werd door het geluid van eene mannenstem.

"Hallo, kerels, hoe vaar jelui!" waren de woorden welke ik hoorde en welke mij ten vollen wakker maakten.

Verwilderd zag ik rond. Ons klein kamp was omringd van een dozijn donkerkleurige woestelingen. Het was eene volkomene verrassing, en onder den drang van het oogenblik, schreeuwde ik luidkeels:

"Andy, Andy, ontwaak!"

"Ja, Andy, word wakker!" bauwden de woestelingen luid en spottend mij na.

Ten laatste wakker geworden, sprong mijn kameraad op, en stond aan mijne zijde.

Oogenblikkelijk waren een dozijn buksen met doodelijke juistheid op ons gerigt.

"Jelui wilt tog niet probeeren om te vechten, wilt jelui!" vroeg een der woestelingen, een ellendeling van een onbeschaafd voorkomen, en, zoo als later bleek, de aanvoerder der bende.

"Dat hangt van omstandigheden af," antwoordde Andy zonder aarzelen. "Wij zijn twee goede mannen, bevreesd voor mensch noch beest, en indien uwe voornemens vijandelijk zijn, gelijk zij schijnen te wezen, dan kunt gij mij vrij gelooven, dat wij u al de moeite zullen aandoen, welke in onze magt staat."

"Jelui wil dat nu niet doen, wil jelui!" antwoordde de woesteling sarrend "Ik denk dat jelui je handen vol zult hebben, als jelui dat spelletje aanvangt."

"Wel, zeg op, wat verlangt gijlieden dan!" vroeg ik onverschrokken, in mijn gemoed overtuigd, dat indien wij uit deze moeite wilden geraken, wij het door vechten moesten bewerkstelligen.

"Wat wij hier verlangen!!" was het volgend spoedig antwoord. "Ik denk dat het woud even zoo vrij is voor ons, als voor iemand anders. Jij denkt toch niet, vreemdeling, dat jij hier de baas bent, doe je wel!"

"Neen," was het snelle antwoord van Andy, en hij nam mij de woorden uit den mond" en gij lieden ook niet. "Maar dat is geen antwoord op mijne vraag" voegde hij er bij, "wat verlangt gij van ons!"

"Jelui geld en goed, gij verstaat toch die manier van spreken wel, doe je niet!"

"Ja, wij begrijpen, dat gijlieden eene bende gauwdieven en moordenaars zijt!" hernam Andy op vasten toon, "maar als gij iets van ons denkt te krijgen, zult gij er om moeten vechten, alhoewel wij slechts twee tegen een dozijn zijn.— "Geef hun een schot, kameraad!" voegde hij er bij, zich tot mij wendende, "wij kunnen de zaak toch niet erger maken!"

Ik dacht ook zoo, en mijn geweer opligtende, schoten wij tegelijk, onmiddellijk vielen twee der roovers dood neder, en de overigen vereenigden zich in eenen gil, welke nog afschuwlijker klonk dan het gehuil van den wolf, welke ik kort te voren had weggejaagd.

"Gebruik nu uwe pistolen," schreeuwde Andy, zijne geheele ziel in dit doodelijk gevecht gespannen.

Wij droegen een koppel pistolen met twee loopen, welke te zamen acht schoten gaven, en snel als de bliksem schoten wij dezelven in de gezigten der roovers af. Daar vielen er wederom zes onder ons juist gerigt vuur, terwijl wij onbeschadigd bleven, niettegenstaande een aantal in het wild gedane schoten voorbij onze ooren en over onze hoofden floten.

"Val nu de gaauwdieven aan!" gilde Andy met eene krachtige stem.

Ik volgde mijnen voortgaanden kameraad, en wij vielen te zamen de vijf overgebleven roovers aan. Er volgde een hevig en bloedig gevecht: Andy deed wonderen, en ik deed werk voor twee; maar het noodlot wilde dat wij beiden *hors du combat* (buiten gevecht) werden gesteld, mijn kameraad door een pistool schot in de zijde, en ik door de snede van een bowie mes in den schouder.

Hierna wist ik niets meer, want op hetzelfde oogenblik was ik bewusteloos. Toen ik bij mij zelven kwam, bevond ik mij in eene spelonk, en het duurde niet lang of ik werd gewaar, dat die spelonk het hol der roovers was. Dit vernam ik door te luisteren, want ik konde niets zien, daar het scheen dat het heldere daglicht nog nimmer in dit akelige hol had geschenen. Het was de treurigste, huiveringwekkendste plaats, in welke ik ooit geweest was, en hartelijk wenschte ik mij er weder uit, (*Slot volgt.*)

HOTEL WETTSTEIN.

In de Oost water straat, te Milwaukee.

De ondergeteekende zal alles doen wat hij kan, om het Hotel Wettstein tot een wezentlijk goed logement te maken.

C. THEODOR WETTSTEIN. 469tf.

Rillo Williams,

ADVOCAAT en PROCUREUR,

Practiseert voor alle Geregtshoven in dezen Staat, en belast zich voornamelijk met het invorderen van verschuldigde gelden.

SHEBOYGAN. WISCONSIN.
den 21sten Junij 1858. 437tf.

J. P. VOSWINKEL DORSELEN

Consul der Nederlanden voor WISCONSIN, MICHIGAN & MINNESOTA te MILWAUKEE,............WIS.

Adres: de Heeren MARSHALL & ILSLEY, bankiers, Oostwaterstraat.

Het Nederlandsche publiek in bovengenoemde Staten wordt hiermede verwittigd, dat alle officiële naar Europa te verzenden stukken, ten einde bij het bestuur of bij de regtbanken in Nederland van kracht te zijn, door den Consul moeten zijn gelegaliseerd.

Hamburgsch-Amerikaansche PAKKETVAART-ACTIEN-CO.

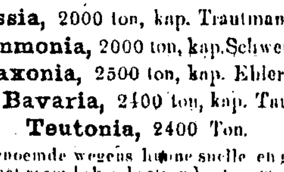

POST-STOOMSCHIPVAART tusschen

New-York & Hamburg.

via Southampton,

door middel der nieuwe, op het soliedst gebouwde en op het elegantst ingerigte groote ijzeren poststoombooten.

Borussia, 2000 ton, kap. Trautmann
Hammonia, 2000 ton, kap. Schwensen.
Saxonia, 2500 ton, kap. Ehlers.
Bavaria, 2400 ton, kap. Taube.
Teutonia, 2400 Ton.

Bovengenoemde wegens hunne snelle en gelukkige reizen met roem bekende stoombooten worden regelmatig op den

1sten en 15den van elke maand

van New-York en Hamburg, via Southampton geëxpedieerd, en nemen passagiers mede van New York naar

Hamburg, Havre, Londen en Southampton

tegen de volgende prijzen:

Eerste Kajuit	$ 1.00
Tweede Kajuit	55
Tusschendek	35

Van Hamburg naar New-York.

1. kajuit $112,50. 2. kajuit $68. Tusschendek $45.

☞ Pakketten voor Duitschland nemen wij op den dag der afvaart der stoombooten slechts tot des morgens ten 9 ure aan.

☞ Brieven naar Duitschland zijn "Per Hamburg Steamer" geteekend aan den Post over te geven.

VEERTIENDAAGSCHE REGTSTREEKSCHE

PAKKETVAART,

tusschen

Hamburg & N. York,

door middel der voordeelig bekende Clipper-Schepen

Donau,	Weser,
Main,	Neckar,
Oder,	Deutschland,
Elbe,	N.-Amerika.

☞ Wegens passage wende men zich aan

C. B. Richard & Boas,
Algemeene passage-agenten,
151 Broadway, New-York.

GERMAN BANK.

Deze bank heeft een kapitaal van $25.000
Bankbiljetten in circulatie $22.000
Gedeponeerde Staats Effecten, 26 000

Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.

Interest tegen 6 procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.

Sheboygan, 2 Augustus 1856.

JOHN EWING, Pres.
J. H. MEAD, Kassier.

Becker & Drossel.

HANDELAREN IN

BRANDEWIJN, HOLLANDSCHEN JENEVER, WIJNEN, LIKEUREN, SPAANSCH BITTER, OHIO WHISKEY, EN CIGAREN.

27 tf

Winkel in Zaegel's Brick Block, Sheboygan. Wis.

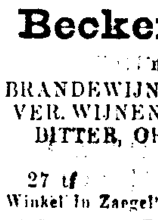

W. W. KING'S

IJzerwinkel,

Achtste Straat, naast SCHRAGE & CO.

De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, landbouwers- en handwerkers gereedschappen door aankoopen zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hun goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een ieders gunst en recommandatie.

W. W. KING.

Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

Schurz & Paine.

Meesters in de regten.

KANTOOR NO. 3, KNEELAND'S BLOCK,

Oost water Straat, Milwaukee, wis.

CARL SCHURZ. HALBERT E. PAINE. 69t4

W. H. PAINE,

STADS- EN COUNTY LANDMETER.

Opmetingen werden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.

Kantoor bij GEO. C. COLE, in OTTEN's Brick Block, 8ste straat, Sheboygan. y 21

Mr. W. F. OTTEN

New York.

[Vroeger advocaat en candidaat notaris te Amsterdam, Holland]

7 Beekman street, [Nassau Bank Building, room No. 2.]

OFFCE OF MR. EDMON BLANKMAN, COUNSELLOR AT LAW.

stelt op alle geregtelijke en buitengeregtelijke acten voor de Vereenigde Staten en Nederlanden; volmagten, overdragten van eigendom, hypotheken [mortgages], testamenten, enz.; vertaalt en copieert in de Engelsche, Fransche, Hoogduitsche en Nederlandsche talen, geeft inlichtingen omtrent den staat der nalatenschappen vroeger beheerd door de weeskamers in Nederland en ontvangt inteekeningen op

1.) Humoristisch Album,

gewijd aan liefhebbers van eene vrolijke luim, uitgegeven wordende te Rotterdam bij H. Nijgh, prijs per jaargang [48 geillustreerde vellen en 12 groote platen] in vooruitbetaling $6 —

2.) De Nieuwsbode,

Orgaan der Nederlanders in Amerika, uitgegeven wordende te Sheboygan, Wis. 482 6m

Sheboygan & Mississippi spoorweg.

BEKENDMAKING.

Op en na Maandag, den 6 Junij, zullen de treinen loopen als volgt, tot nadere kennisgeving:—

Van Sheboygan naar Sheboygan Falls, Decca en Plymouth des morgens ten 6 en des namiddags ten 3 ure.

Van Sheboygan Falls naar Decca en Plymouth, des morgens ten 6 ure 20 min., en des namiddags ten 3 ure 20 minuten.

Van Decca naar Plymouth, des morgens ten 6 ure 40 min., en des namiddags ten 3 ure 40 minuten.

Van Plymouth terug des morgens ten 7 ure 40 min., en des namiddags ten 4 ure 30 minuten; van Decca des morgens 8 ure, en des namiddags ten 4 ure 50 minuten; van Sheboygan Falls des morgens ten 8 ure 20 minuten, en des namiddags ten 5 ure 10 min.

Vracht van Sheboygan naar Sheboygan Falls, 20Ct.
" " " " Decca 35 "
" " " " Plymouth 50 "

☞ *Goederen worden tegen eene billijke vracht medegenomen.*

AYER'S

Koortsmiddel

voor de spoedige genezing van

Afwisselende koorts, of heete en koude koorts, Tusschenpoozende koorts, Rilkoorts, Sluipkoorts, Periodische hoofdpijn, of Galachtige hoofdpijn, en Galkoortsen, en inderdaad voor alle soorten van ziekten, die uit eene ongeregeldheid der gal voortvloeijen, veroorzaakt door dompige of miasmatische landen.

Er wordt, voor de behoeften van het amerikaansche volk, naar geen geneesmiddel inniger gevraagd, dan naar eene zekere en veilige geneeswijze voor Heete en Koude koorts. Zulk een geneesmiddel zijn wij nu in staat aan te bieden, met eene volkomene zekerheid, dat het de ziekte zal uitroeijen, en met de gewisheid, op bewijzen gegrond, dat er uit deszelfs gebruik, in welke hoeveelheid ook, geen leed kan voortspruiten.

Dat wat tegen deze onpasselijkheid beschermt, of dezelve voorkomt, moet van ontzeggelijk veel dienst zijn, in die streken waar zij heerscht. *Voorkomen* is beter dan genezen, want de lijder ontgaat het gevaar, dat hij te loopen heeft, bij deze verderfelijke ziekte. Deze geneeswijze drijft de miasmatische giftestof van heete en koude koorts uit het gestel en komt de ontwikkeling der ziekte voor, zoo het bij de eerste nadering der waarschuwende verschijnselen wordt ingenomen. Het is niet alleen het beste middel, dat ooit voor deze soort van ziekten is uitgevonden, maar ook het goedkoopste. De groote hoeveelheid, die wij voor een dollar leveren, brengt het binnen het bereik van elk een; en in galachtige districten, in welke *heete en koude koortsen* heerschen, moest ieder een het in huis hebben en ruimschoots gebruiken, beiden tot genezing en voorbehoeding. Het is te hopen, dat deze prijs het binnen het bereik van allen, zoo armen als rijken, zal brengen. Eene grootere voortreffelijkheid van dit geneesmiddel, in het spoedige en zekere genezen van tusschenpoozende koortsen, boven alle anderen, die ooit ontdekt zijn, is, dat het geen Quinine of delfstof bevat, en bijgevolg geene quininismus of andere schadelijke uitwerkselen, hoegenaamd, op het gestel heeft. Zij, die er van genezen zijn, bleven zoo gezond als of zij nooit de ziekte hadden gehad.

Heete en koude koorts is niet alleen het gevolg van de miasmatische giftstof. Eene groote verscheidenheid van ongeregeldheden spruiten uit derzelver prikkel voort, waaronder Zenuwpijn, Rheumatismus, Jicht, Hoofdpijn, Blindheid, Tandpijn, Oorpijn, Zinking, Aamborstigheid, Klopping, Hijsterie, Buikpijn, Koliek, Verlamming en Ongesteldheid der Maag, alle welke, als zij uit die oorzaak voortvloeijen, een tusschenpoozend karakter aannemen, of periodisch worden. Deze "*geneeswijze*" drijft de giftstof uit het bloed, en geneest ze dus allen te gelijk. Het verstrekt tot een onschatbaar behoedmiddel voor landverhuizers en personen, die in de dompige streken of er tijdelijk vertoeven. Als het van tijd tot tijd of dagelijks, terwijl men aan de besmetting is blootgesteld, wordt ingenomen, zal deze uit het gestel worden afgescheiden, en kan niet in genoegzame hoeveelheid worden opgehoopt, om tot eene ziekte te rijpen. Daarom is het nog kostbaarder voor behoeding dan voor genezing, en weinigen zullen ooit van tusschenpoozende koortsen lijden, als zij zich de behoeding ten nutte maken, die dit middel verschaft.

AYER'S

BUIKZUIVERENDE PILLEN,

voor al de oogmerken van een huismiddel,

zijn zoo zamengesteld, dat eene ziekte binnen het bereik harer werking haar zeldzaam kan weerstaan of ontgaan. Derzelver doordringende eigenschappen onderzoeken, en reinigen, en versterken elk gedeelte van het menschelijk organismus, verbeteren deszelfs ziekelijke werking, en herstellen deszelfs gezonde levenskrachten. Als een gevolg van deze eigenschappen, staat de ongestelde, die onder pijn of ligchaamszwakte gebukt gaat, verbaasd, van zijne gezondheid of kracht hersteld te zien door een middel, dat tegelijk zoo eenvoudig en zoo uitlokkend is.

Niet alleen genezen zij de dagelijksche onpasselijkheden van elk een, maar ook vele vreesselijke en gevaarlijke ziekten. De hier onder genoemde Agent zal ieder een bereidvaardig voor niet mijnen Amerikaan Almanac verschaffen, die getuigschriften bevat van derzelver genezingen en voorschriften voor derzelver gebruik in de volgende ziekten: "Hardlijvigheid, Hartbranden, Hoofdpijn, voortspruitende uit eene ongestelde maag, Walging, Slechte spijsvertering, Pijn in en Ziekelijke werkeloosheid der Ingewanden, Opgeblazenheid, Verlies van eetlust, Geelzucht, en andere dergelijke ongesteldheden, die voortspruiten uit eenen zwakken toestand des ligchaams of belemmering van deszelfs verrigtingen.

Laat u niet door beginselloose Bedriegers eene andere pil aanpraten, waar zij meer aan verdienen. — Vraag om AYERS PILLEN, en neemt niets anders.

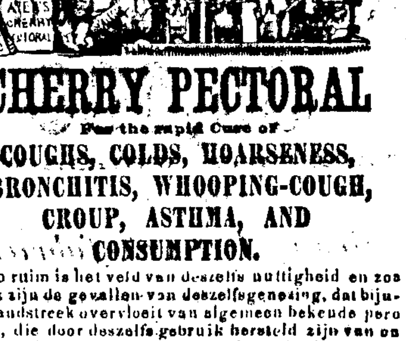

CHERRY PECTORAL

For the rapid Cure of

COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.

Zoo ruim is het veld van deszelfs nuttigheid en zoo talrijk zijn de gevallen van deszelfs genezing, dat bijna elke landstreek overvloeit van algemeen bekende personen, die door deszelfs gebruik hersteld zijn van en rustbarende en zelfs hopelooze ziekten der longen.— Als het eens beproefd is, is deszelfs meerdere voortreffelijkheid boven elk ander geneesmiddel van deze soort te duidelijk van de aandacht te ontgaan, en waar deszelfs krachten bekend zijn, staat het publiek niet langer in twijfel, welk tegengift het zal gebruiken voor de smartelijke en gevaarlijke aandoeningen der longorganen die aan ons klimaat eigen zijn. Terwijl vele mindere geneesmiddelen, die het publiek zijn opgedrongen, mislukt zijn en verworpen, heeft dit bij elke proefneming vrienden gewonnen, op de lijdenden weldaden uitgestort, die zij nimmer vergeten kunnen, en genezingen bewerkt, veel te talrijk en te merkwaardig, om ooit vergeten te worden.

BOEKBINDER.

Diegenen die boeken hebben in te binden, kunnen dit gedaan krijgen in de Nieuwsbode drukkerij door

[illegible] FRED. LOSSIUS.

UITMUNTENDE LANDERIJEN

IN DE COUNTIES [DISTRIKTEN] JUNEAU AND ADAMS.

STAAT WISCONSIN.

De volgende te koop aangeboden landerijen behooren tot de best gelegene en rijkste grond in dit gedeelte des Staats. Zij zijn ruim voorzien van bouw en brandhout, grasvelden, stroomend en bronwater; en bij uitnemendheid geschikt voor landbouw en veeteelt. Zij liggen allen nabij Stations op den La Crosse en Milwaukee Spoorweg, den gewigtigsten handelsweg in den geheelen Staat.

JUNEAU COUNTY.

Township 15, Noordelijk van Rij 4 Oostelijk.

Sectie 1.— N o qr, n hf van z o qr. en o hf van n w qr. - - - - - 320 acres.

Hoog en zwaar witte eiken bosch, rijke vlakten, schoone grasvelden, bronnen - - 40 acres. Hooiland ten noorden van het boven beschrevene.

Sec. 4.— Z hf van z w qr. en n o qr van z w qr. 120ac. Best rijk land, volkomen vlak; met wit en ander eikenhout.

Sec. 5.— Z hf [illegible] 80 acres. Diverse soorten van eikenhout en [illegible], van 10 tot 15 acres goed hooiland.

Sec. 10.— N W qr. Goed wit eiken en ander bosch, welig gras [illegible]

Sec. [illegible] Goed houtgewas [illegible] wit eiken, rijk land, welig gras en stroomend water [illegible] 80 acres.

Sec. [illegible] Z half van z w qr. De helft goed wit eiken bosch; de wederhelft zonder houtgewas, rijk en vruchtbaar [illegible]

Sec. 20.— W hf van z o qr en n hf van z w qr. Uitmuntend vlak, rijk en droog land met burr eik. 160 ac

Township 14, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 3.— N W. qr van z w qr. - - - 40 acres.
Sec. 4.— Z O qr. o hf van z w qr, n w hf [illegible], zo qr en lots 3 en 10 van n w. qr. - - - acres

Deze 400 acres liggen bij elkander, circa 7 mijlen zuid-west van Mauston. Het is hoog en vlak land rijk in bronwater, met uitmuntend eiken en notenboomen bosch, en weelderig gras. Onovertreffelijk voor alle takken van landbouw en veeteelt.

Township 16, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 31.— Z hf van z w qr. - - - 59 acres. Zuid half goed boomgewas, noord half best hooiland; qualiteit uitmuntend.

Sec. 32.— Z hf van n w qr. Best & rijk land; n hf met goed houtgewas - - - 80 acres.

N O qr van z w qr, z w qr van z w qr, z w qr van z o qr en lot 5 of z o qr van z o qr - - 130 acres.

Er loopt een beekje door dit land, dat in de Wisconsin rivier uitwatert. Het is rijke lage prairie met eenig eikenbosch en een twintig tal akkers hooiland. Uitmuntend voor veeteelt.

Het ligt 6 à 7 mijlen van Mauston, 4 à 5 mijlen van Germantown.

Township 15, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 5.— N W qr van n w qr.
Sec. 6.— N hf van n o qr. } - 125 acres

40 acres beste prairie, 85 acres wit eiken openingen uitmuntende qualiteit.

Sec. 6.— N W. qr. Onovertreffelijke wit- burr en zwart eiken openingen. - - - 122½ acres.

Sec. 8.— Z hf van n o qr en n hf van z o qr. Rijke en vruchtbare burr eiken openingen, hier en daar eenig pijnhout. De weg loopt midden door het land. Volmaakt vlak. - - - 160 acres.

Sec. 15.— O hf van z o qr. Best prairieland; weinig houtgewas, ten zuiden begrensd door de Lemonweir rivier. - - - 80 acres.

Sec. 28.— N O qr. Uitmuntende wit eiken openingen, vlak land, welig gras, zwaar en gezond hout. - - - 160 acres.

Sec. 28.— N E qr van z w qr, z hf van n w qr, z w qr van z w qr. In hoedanigheid als het n o qr. 160 ac.

Het land in dit Township ligt in de nabuurschap van Mauston, Germantown en Newport, nabij het spoorweg station Lynden.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk

Sec. 29.— N E qr van z o qr. Wit en burr eiken openingen, weelderig gras en plantgewas. 40 acres.

Sec. 31.— Z W. qr van z o qr. Best wit en burr eiken openingen; een klein stroompje gaat door hetzelve, - - - 40 acres.

Deze landerijen liggen 3 mijlen van Kilbourn City.

Township 14. Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 1.— Lots 8, 9, 13 of w hf van n w qr. Ploeg en grasland van de beste soort. Hier en daar burr en zwarte eiken. Een beekje loopt door het zuidelijk gedeelte. - - - 114⅛ acres

Sec. 1.— Z W qr. Zware en rijke zwarte grond een beekje 5 of 6 voet wijd in het noord oostelijk gedeelte. Vrij goede hoeveelheid witte, burr en zwart eiken, benevens best hooiland. Uitmuntend voor weide, melkerij en bouwland, - - 160 acres.

Sec. 2.— O hf van n o qr. Burr, witte en zwart eiken openingen. De beek loopt door het zuidelijke deel; best hooiland langs de beek; vruchtbaar land Uitmuntend voor weide en melkerij. - 114 acres.

Sec. 3.— Lots 1, 7 en 8 in n o o qr. Beste en rijke landhoeve voor veeteelt en melkerij. Goed bouwbest weide en hooiland. Beek in het zuidelijk gedeelte. - - - - 113⅓

Sec. 3.— Lots 3 en 4 in n w qr. Uitmuntend vlak hooiland in het zuidelijk deel, goed bouwland in het noorden. Goed houtgewas. De beek doorsnijdt het. - - - - 67½ acres.

Sec. 4.— Lots 1 en 2 in n o qr. Twee beekjes doorsnijden het; goed wei, hooi en bouwland, vlakten van rijke hoedanigheid. - - - 67½ acres

Sec. 5.— Lots 9 en 10 in n o qr. Rijke lage prairie; gedeeltelijk met goed houtgewas; best voor de ploeg of voor weide en hooiland. - - - 80 acres

Sec. 5.— Z hf van z o qr. Meestal eiken opening, gras rijk en digt, goed voor ploeg of weide. 80 acres.

Sec. 5.— Lots 6 en 11. Beste grond, schoon eikenhout, wit, burr en zwart. Het zuidelijke gedeelte heeft weinig hout, het is meestal prairie. Een beekje doorsnijdt het. - - - 80 acres.

Sec. 9.— O hf van z o qr. }
Sec. 10.— W hf van z w qr. } Uitmuntend land, gedeeltelijk onder cultuur, weinig houtgewas. Er loopt een stroompje midden door. Vijf minuten gaans van het station Lynden. - - - 160 acres

Sec. 12.— Z hf van n o qr. Beste grond; burr en zwarte eiken, weelderig gras. - - - 80 acres.

Sec. 13.— O hf van z o qr. Best rijk land; beekje in het zuid oostelijk gedeelte, goed houtgewas. 80 ac.

Sec. 14.— N O qr van n w qr. Goed eikenhout. Beste grond. - - - - - - 40 acres.

Sec. 22.— N hf van z o qr. Zwaar hout, burr en zwart eikenbosch, rijk land. - - - 80 acres

Sec. 34.— N W qr van z w qr. Goed bouwland. 40 ac.

De landen in township 14 Rij 5 liggen van 2 tot 4 mijlen van Lynden Station.

ADAMS COUNTY.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 12.— Z hf van n o qr. Burr en zwart eiken opening; best en welig gras. Goed bouw en weiland. - - - - - - 80 acres.

Sec. 17.— Lot 3 en n hf van z o qr; best land geheel vlak; burr, wit en zwart eiken openingen, een beekje stroomt door lot 3. Een gedeelte van lot 3 is uitmuntend hooiland. - - - 120 acres

Sec. 20.— N O qr van n o qr, lot 2 en Sec. 21, n w qr. Uitmuntende landhoeve doorsneden met een beekje; zware en rijke grond; wit eiken opening - - - - - - 202½ acres.

Sec. 21.— Z hf van n w qr, z w qr en Sec. 25, n hf van n w qr. Best prairieland, weinig gedeelte bosch. - - - - - - 320 acres.

Het land in bovengenoemd township ligt nabij de station te Kilbourn City en nabij Newport.

Township 14, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.

Sec 1.— Z hf van n o qr. Rijk land, met een stroompje doorsneden. Hier en daar eikenbosch 81 ac.

Sec. 2.— Z O qr van z w qr. Burr en wit eiken opening, vruchtbare grond. - - - 40 acres

Sec. 12.— Z W qr van n o qr, n w qr van n w qr n o qr van z o qr en w hf van z o qr. Meestal burr eiken, hier en daar zwart eiken opening. Uitmuntend vruchtbaar land. Eene kleine beek in n o qr van z o qr. - - - - - - 210 acres

Sec. 14.— N hf van n o qr. Goed eikenwoud, uitmuntend land. - - - - - - 70 acres

Het land in dit township ligt 6 à 8 mijlen van het dorp Oxford.

Total - - - - - - - 5000 acres

De ondergeteekende is eigenaar van verscheidene goede landhoeven in Sauk County, alsmede van dorpsplotten in Mauston, Kilbourn City, Newport en Lynden en wil tegen lage prijzen en op gemakkelijke voorwaarden verkoopen. Newport ligt 1½ mijl [½ uur gaans] van het spoorweg station te Kilbourn City waar de ondergeteekende dagelijks in zijn kantoor te spreken is. Addresseer voor nadere informatie

G. VAN STEENWIJK,
te Newport, Sauk County, Wisconsin.

Agenten voor den Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis.—A. Stokdijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls,—G. F. Feltser.
Milwaukee,—J. J. van de Plassche.
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ills.—P. Pandeloop.
Hope, Ills.—O. van der Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa,—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa,—J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio,—C. H. Bosch.
Cleveland, Ohio,—H. Ochsner.
Green Bay, Wis.—J. B. A. Marré.
Holland, Mich.—Isaak Cappon.
Kalamazoo, Mich.—J. Van Landegend.
Grand Haven, Mich.—R. van Bochove.
Grand Rapids, Mich.—
Buffalo, N. Y.—Mr. Smallenburg.
Rochester, N. Y.—A. de Vos.
Albany, N. Y.—J. Wolf.
New York City,—Mr. W. F. Otten.
Paterson, New Jersey—L. Kok.

Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar in eenen brief te sluiten [illegible]

[illegible] ZOUTMAN & [illegible] ABBOTT,
Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden gezocht voor de nog open standplaatsen, wordende ieder een Agent een behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.

DE NIEUWSBODE KOST VOOR EEN JAAR $2,00 PER VOOR... $1,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS

☞ Kleine [illegible] [illegible]

☞ [illegible]

HOOFDSTUK XXVI.

DATWELK HET LAATSTE IS.

"Hier is hij!" zeide Saul. "Gij hebt hem geroepen — hij is gekomen. Uwe loopbaan van misdaad is ten einde. Geen moorden, geen plunderen meer voor u; geene huizen meer te verbranden; geene rooverijen meer te plegen; geene vrouwen meer te mishandelen. Sterf als een hond! Het is niet mijne hand, die u ombrengt; het is de hand des hemels. Ellendeling! Waar zult gij binnen eenige oogenblikken zijn?"

Pollard wrong zich en worstelde vreeselijk. Zijne uitpuilende oogen en zijn zwart gelaat waren hopeloos naar Saul gewend, wiens ijzeren greep al vaster en vaster werd. Al spoedig zonken Pollard's armen trillend langs zijne zijde. Tegenstand hield op, en de Wreker wierp hem op den grond, als eene kluit aarde, zoo levenloos, zoo gedachteloos als het met haar verwante stof.

"Niet ik ben het — niet ik!" mompelde Saul. "Het is de magt, die de eeuwige geregtigheid handhaaft. Kom, Ismael, er is meer te doen!"

Met deze woorden sprong Saul de Eenoog naar het kamp der Tories, geleid door het vuur en het geluid der stemmen. In een oogenblik stond hij voor Martin Vantassle. Met zijne reusachtige gestalte, zijne hijgende borst, zijne fonkelende oogen, zag hij er inderdaad uit als de Wreker. Martin deinsde achteruit al trillende [illegible]. Saul zwaaide [illegible] zijne buks uit zijne hand, terwijl Ismael, zijnen witte tanden latende zien, een lang en treurig gehuil aanhief.

"Gij hebt om Saul den Eenoog gejagt, gedood. [illegible] Gij zult geen jagt meer op hem behoeven te maken — hij staat voor u!"

Sauls stem was helsch, maar toch vreeselijk.

"Gij spreekt niet," vervolgde hij. "Uwe lippen worden bleek. Waar is uw hooggeroemde moed? Ik ben slechts een tegen twee. Waarom valt gij niet op mij aan en brengt gij mij niet in een oogenblik om?"

Des krankzinnigen neusgaten zetten zich trotschelijk uit.

"Pollard! Pollard! Om Godswil Pollard!" schreeuwde Martin.

"Harder! Harder!" zeide Saul. — "Schreeuw! Schreeuw! De stem, die hem kan doen hooren, moet gelijk aan de bazuin van Gabriel zijn.

Des dollemans bedoeling werd Martin plotseling duidelijk. Hij begreep, dat Pollard dood was. Hij zag in dat er een strijd moest plaats hebben, en dat leven en dood daarvan afhingen. Hij wierp eenen blik naar Arrowsmith, die stond te rillen en te beven.

"Schiet, gij druiloor!" riep Martin.

Arrowsmith bewoog zich niet. De vrees voor Saul en den wolf maakte hem magteloos.

"Martin Vantassle, gij zijt een vermetel, boos mensch geweest. Uwe misdaden zijn velen. Uwe zonden zijn die geweest, tegen welke de natuur opkomt. Gij werdt de vijand van uw land, en dit monstermisdrijf baarde vele anderen. Gij werdt een roover en moordenaar van beroep. Het onschuldige bloed, dat gij vergoten hebt, schreeuwt om wraak, en heeft eenen Wreker gevonden in Saul van het moeras. Als de stem zeide 'ga,' ben ik gegaan, en ik ging nooit te vergeefs. Dit is Ismael, mijn vriend.— Hij zwerft des nachts met mij rond. Wij zijn ver gegaan, maar niet zoo ver, als gij zult gaan. Ha! ha! Hier is het laatste van het Verbond der Zeven. Slechts drie zijn er overgebleven, en de een in eenen stervenden toestand."

Langford bromde zwaar.

"Drie overgebleven, en een der drie verminkt en doodbloedende. Kort geleden waren er zeven, doch zij kruisten het pad van Saul den Eenoog. Waar zijn de andere vier?"

Martin greep naar eene andere pistool als de laatste kans voor zijn leven; maar Saul was hem te vlug af. Hij sloeg hem neder, voor hij tijd had, om den haan te spannen, en toen zijnen voet op hem zettende, rukte hij hem zijnen gordel af en bond hem de handen daarmede, toen Arrowsmith beradenheid genoeg vergaarde, om eene vijandelijke beweging te maken. Hij schoot zijne buks af, die hij al den tijd in zijne hand had gehad, maar zijne zenuwen waren zoo geschokt, en zijn aanleg was zoo slecht, dat hij Martin in plaats van Saul raakte, dringende de kogel zijnen rug, bij de ruggegraat, binnen.

"Kruipende lafaard!" brulde Vantassle, "Gij hebt mij in plaats van den dolle doorschoten. Jim Pollard is alleen zoo veel waard, als twaalf kerels zoo als gij."

Op dat oogenblik werden er voetstappen en stemmen gehoord, en onmiddellijk daarna kwamen Tom Hutter, Frank Havlland, Podijah Makepeace, Burnside, en de kleurling, Blinko, te voorschijn.

"Was me vlas, als dit geen raar toeval is!" riep Podijah. "Wij dachten niet hier Saul den Eenoog te vinden, toen wij het vuur ontdekten. Er heeft hier eene soort van schermutseling plaats gehad, denk ik. Hier ligt Martin Vantassle plat op zijn neus, ik laat me villen, als het niet zoo is. En hier is er nog een, die er deerniswaardig slechter aan is. En daar staat een derde in zijne schoenen te bibberen. Hallo! — Daar is het schepsel, dat voor hond speelt, ook. Het overtreft alles, dit moet ik bekennen!"

"Gij ziet hier," zeide Saul voort, "het laatste van het Verbond der Zeven. Zij zijn allen weg op deze na, en zwerven heeft het gedaan. Het is de bestemming van Saul den Eenoog geweest te zwerven. Hij heeft gezworven, terwijl anderen sliepen, zonder zich aan storm en duisternis te bekreunen. Maar hij moet eenen anderen grond zoeken. Hij moet alleen en onbekend wonen. De komst van vreemdelingen heeft zijnen vrede verstoord. Hij wil het gezelschap van andere menschen niet."

"Ik hoor u niet gaarne in dien treurigen toon spreken," zeide Tom Hutter. "Gij hebt mij het leven gered, en ik ben u dankbaarheid verschuldigd."

"En ik ook," viel Burnside hier in. "Ik heb vernomen, dat mijne dochters hare veiligheid aan u te danken hebben."

"Uwe dochters!" herhaalde Saul verstrooid. "Neem ze weg! neem ze weg!— Zij herinneren mij aan — het doet er niet toe aan wie zij mij herinneren. Ismael! Kom bij mij, Ismael."

"Er is hier niemand dan vrienden," zeide Hutter, op eenen sussenden toon.

Saul de Eenoog leunde op zijne buks en zweeg. Eene andere stemming naderde, om de tegenwoordige keten zijner gedachten op te vatten.

"Wat zal er met dezen gedaan worden?" vraagde Hutter met eene zachte stem aan Burnside, op Arrowsmith en de gewonden wijzende.

Arrowsmith viel op zijne knieën en riep in smeekende toonen.

"Spaar mij! Spaar mij! De magt des Verbonds is verbroken; ik alleen blijf over! Ik zal het land verlaten; mij bij de Whigs voegen, alles doen, wat gij mij voorschrijft; maar om Gods wil spaar mijn leven!"

"Laffe ellendeling!" riep Saul, door het geluid van 's mans stem opmerkzaam gemaakt. "Gij verdient geen medelijden, noch genade, maar zijt te ellendig, te langeartig, te verachtelijk, om te dooden. Het